

รายงานการวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่อง

การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

Creation Picture The Stray Dogs by

Mass Media Techinque Mixes

โดย

นายพิเศษ โพพิศ

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

พ.ศ.2555

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์
จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
ปีงบประมาณ 2555

คำนำ

รายงานโครงการวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของทุนอุดหนุนงานวิจัยสร้างสรรค์ ศิลปกรรม ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมในหัวข้อวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัข จรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม เอกสารฉบับนี้ได้รวบรวมการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งได้กล่าวถึง แนวความคิดที่มาและแรงบันดาลใจ อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและศิลปิน รูปแบบ เทคนิค กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งเป็นงาน ศิลปะในรูปแบบเทคนิคสื่อประสมที่แตกต่างและยังไม่มีใครเคยมีผู้ใดสร้างสรรค์มาก่อน

ผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยชิ้นนี้หวังว่าแนวความคิด กระบวนการ เทคนิค วิธีการที่ใช้ ในการสร้างสรรค์ผลงานจะเป็นแรงบันดาลใจ ต่อยอดความคิด ส่งเสริมและยังประโยชน์ต่อ ผู้ที่มีความสนใจทั้งในด้านสังคมและในด้านศิลปกรรมเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเรียนรู้ต่อไป

ขอขอบคุณ

นางสาว โฟฟิต

นายพิเศษ โฟฟิต

ครูชำนาญการ

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทคัดย่อ

การทำงานศิลปะของผู้วิจัยในช่วงแรกส่วนใหญ่เป็นเรื่องชุมชนเมือง โดยเน้นเรื่องวิถีชีวิตของคน ไม่ว่าจะเป็นการวาดเส้น การวาดภาพ หรือสื่ออื่นๆ ตลอดเวลาที่ทำ การสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้พยายามคิด วิเคราะห์เทคนิคที่จะตอบสนองกับเนื้อหาดังกล่าวให้หลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมไปกับผลงานนั้น

สำหรับการนำเสนอผลงานในครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งใจสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบเหมือนสุนัขที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเหมือนสุนัขจรจัดในรูปแบบสื่อประสม ที่มีหลากหลายเทคนิค วิธีการ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของสุนัขจรจัดที่เข้มข้นยิ่งขึ้น มีองค์ประกอบที่แตกต่าง มีมิติของงานเพิ่มขึ้น และอาจสร้างความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์มากกว่างานชุดก่อนๆ เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นถึงผลงานที่มีรูปแบบที่น่าสนใจ ในมิติอื่นๆ เพิ่มขึ้น เช่น การเขียนภาพสุนัขด้วยหมึกจีนลงบนวัสดุเหลือใช้ การใช้ไม้เก่า กระดาษกล่องทับด้วยสีชอล์กน้ำมัน และการทำเทคนิคเหมือนสุนัขโดยการไขว้สังเคราะห์กับยางพาราผสมสีฝุ่นซึ่งเป็นเทคนิคสำคัญที่ผู้วิจัยคิดค้นจนสามารถสร้างผิวของสุนัขเหมือนโรคเรื้อนได้

ผู้วิจัยต้องการเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งเทคนิคให้ผู้สนใจได้นำไปพัฒนาต่อยอดในรูปแบบของตนได้ ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าการได้ทดลองและพัฒนาผลงานอยู่เสมอ จะทำให้ผู้วิจัยค้นพบเทคนิคใหม่ๆ เพื่อนำมาปรับใช้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันจะสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมต่อไป

Abstract

The art of me during first, the majority gets into trouble city community, by emphasize about the way of life of a person. Neither will sketching, drawing, painting, or mass media is other. All the time at creates the works, I tries to think, analyse the technique will to meet with the substance aforementioned variously the way, for, art audiences have feeling shares to accompany that works.

For the works in this time, I wants to create mass media work mixes. There is the dimension of the work increases, and might build the feeling that touches, more than group works before, such as, picture dog writing with Chinese ink down on abundant inventory, picture writing on old wood, box paper overlays with piece of chalk oil color, and doing technique like a dog by using synthetic fiber and the rubber tree mix wax, which, be important technique that me then poor can build the skin has of like leprosy dog.

I will want to announce the work, and the technique for person can take an interest to develop adjust in the format of the self. I am certain that, something get experience and develop the works always will make I discover new technique for bring serve creating works will arts build the advantage to the social next.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานโครงการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยการสนับสนุนอย่างดียิ่งของท่าน ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี และการประสานงานของคณะทำงานฝ่าย ศิลปวัฒนธรรม ฝ่ายการเงินของวิทยาลัย รวมทั้งท่านคณะกรรมการทุก ๆ ท่านที่อนุมัติให้ ความเห็นชอบในโครงการวิจัยขึ้นนี้

และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุนอุดหนุนงานวิจัยจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีงบประมาณ 2555 ที่ทำให้เกิด โครงการวิจัยขึ้น

ขอขอบคุณอาจารย์สมบูรณ์ บุญวงศ์ในการให้คำแนะนำตั้งแต่เริ่มต้นการทำวิจัย และ ขอแสดงความไว้อาลัยในการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของอาจารย์สมบูรณ์ไว้ ณ ที่นี้

ขอบคุณคุณประจักษ์ ผุดผ่อง ที่ช่วยดูแลด้านการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ ขอขอบคุณรุ่นพี่ เพื่อน ๆ ลูกศิษย์ และครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจ ตลอดมา รวมถึงการให้ความร่วมมือของวิทยาลัย โรงเรียน สถานพยาบาลสัตว์ และชุมชน ต่าง ๆ ในการจัดแสดงงาน และเอื้อเฟื้อข้อมูลการตอบแบบสอบถามในทุก ๆ สถานที่

ประโยชน์ใด ๆ อันเกิดจากงานค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ รวมถึงผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่านที่ให้คำแนะนำ ความอนุเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ และ ศิลปินทุกท่าน นักคิด นักเขียนที่มีผลต่อแรงบันดาลใจของผู้วิจัยในการสร้างสรรค์งาน ทั้ง ท่านที่มีชีวิตอยู่ และท่านที่ล่วงลับไปแล้ว ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาของทุก ๆ ท่าน และขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
วิธีการศึกษา.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่มาของแนวความคิด.....	4
แนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ.....	4
อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม.....	6
อิทธิพลจากงานศิลปะ.....	7
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	9
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน.....	28
รายงานแบบประเมินผล.....	49
บทที่ 5 บทสรุป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	60
ประวัติผู้วิจัย.....	61

สารบัญภาพ

หัวข้อ	หน้า
ภาพที่ 1 ยางรถยนต์รั่วลึก	18
ภาพที่ 2 เส้นทางแห่งความตาย	19
ภาพที่ 3 เส้นทางแห่งความตาย	19
ภาพที่ 4 คัน	20
ภาพที่ 5 เผลอใจโชค	21
ภาพที่ 6 ดับ	21
ภาพที่ 7 รังเกียจ	23
ภาพที่ 8 นอกหน้าต่าง	24
ภาพที่ 9 อุ้งไอรัก	25
ภาพที่ 10 นี่แหละชีวิต.....	26
ภาพที่ 11 นี่แหละชีวิต.....	26
ภาพที่ 12 นี่แหละชีวิต.....	27
ภาพที่ 13 ขั้นตอนสร้างผลงานยางรถยนต์รั่วลึก.....	33
ภาพที่ 14 ขั้นตอนสร้างผลงานยางรถยนต์รั่วลึก.....	33
ภาพที่ 15 ขั้นตอนสร้างผลงานยางรถยนต์รั่วลึก.....	34
ภาพที่ 16 ขั้นตอนสร้างผลงานยางรถยนต์รั่วลึก.....	34
ภาพที่ 17 ขั้นตอนสร้างเส้นทางแห่งความตาย.....	35
ภาพที่ 18 ขั้นตอนสร้างเส้นทางแห่งความตาย.....	35
ภาพที่ 19 ขั้นตอนสร้างเส้นทางแห่งความตาย.....	36
ภาพที่ 20 ขั้นตอนสร้างผลงาน คัน.....	37
ภาพที่ 21 ขั้นตอนสร้างผลงาน คัน.....	37
ภาพที่ 22 ขั้นตอนสร้างผลงาน เผลอใจโชค.....	38
ภาพที่ 23 ขั้นตอนสร้างผลงาน ดับ.....	39
ภาพที่ 24 ขั้นตอนสร้างผลงาน ดับ.....	39
ภาพที่ 25 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	40
ภาพที่ 26 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	40
ภาพที่ 27 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	41
ภาพที่ 28 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	41

สารบัญภาพ (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
ภาพที่ 29 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	42
ภาพที่ 30 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	42
ภาพที่ 31 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	43
ภาพที่ 32 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	43
ภาพที่ 33 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	44
ภาพที่ 34 ขั้นตอนสร้างผลงาน รังเกียจ.....	44
ภาพที่ 35 ขั้นตอนสร้างผลงาน นอกหน้าต่าง.....	45
ภาพที่ 36 ขั้นตอนสร้างผลงาน นอกหน้าต่าง.....	45
ภาพที่ 37 ขั้นตอนสร้างผลงาน อุ่นไอรัก.....	46
ภาพที่ 38 ขั้นตอนสร้างผลงาน อุ่นไอรัก.....	46
ภาพที่ 39 ขั้นตอนสร้างผลงาน นี่แหละชีวิต.....	47
ภาพที่ 40 ขั้นตอนสร้างผลงาน นี่แหละชีวิต.....	47

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

ที่มาของงานสร้างสรรค์งานวิจัยชุดนี้คือ การนำเรื่องธรรมดาสามัญที่ผู้คนส่วนใหญ่พบเห็นจนชินตามาสังสรรค์ขึ้นเป็นงานศิลปะ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสัมพันธ์บางอย่างของสุนัขนักมนุษย์เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาบวกกับทักษะในด้านศิลปะ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาและทดลองนำวัสดุประเภทต่างๆมาประสมประสานเข้ากับเทคนิคใหม่ๆทำให้เกิดผลงานชุดนี้ขึ้น ซึ่งเป็นชุดต่อเนื่อง มีความคิดสร้างสรรค์ต่อยอดกับผลงานศิลปกรรมชุดเก่าๆที่ผู้วิจัยเคยสร้างสรรค์มาแล้ว

ในผลงานชุดนี้ เป้าหมายของผู้วิจัยมีอยู่ 2 ระดับด้วยกัน ระดับแรกคือต้องการให้ผู้ชมงานได้เกิดความรู้สึกสะท้อนใจต่อภาพที่เห็น ตระหนักถึงปัญหาของสุนัขจรจัด เกิดความสงสาร เห็นใจ ได้ฉุกคิด สร้างบรรยากาศแห่งการพูดคุย วิจารณ์ จินตนาการไปสู่การแก้ไขที่เป็นรูปธรรม อย่างน้อยๆคือเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับปัจเจกบุคคล ระดับที่ 2 ผู้วิจัยต้องการให้ผู้ชมงานตระหนักถึงชีวิตของมนุษย์เราทุกคนที่อยู่ ในกระแสดิ้นแห่งทุนนิยม ที่มีช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจนสูงมากขึ้นทุกวัน ชีวิตคนจน ขอดานข้างถนน คนจรจัด คนพลัดถิ่น คนไร้บ้าน ที่บางครั้งก็ถูกคนอื่นดุด่ามองอย่างดูถูกเหยียดหยามรังเกียจ แสบไม่ต่างอะไรกับสุนัขจรจัด

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาวิจัยสำรวจความคิดเห็นในด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ชม และการเข้าถึงความหมายแฝงในผลงานวิจัยการสร้างรูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม
2. ศึกษาวิจัยทดลองการสร้างสรรค์ผลงานในการประสมประสานเทคนิคต่างๆเข้าด้วยกัน
3. ศึกษาวิจัยทดลองการนำวัสดุต่างๆมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา
4. ศึกษาวิจัยการสร้างสรรควัสดุเพื่อสร้างองค์ประกอบของงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. ศึกษาวิจัยการประสมประสานการใช้สีที่ต่างประเภทกัน ผสมกับเทคนิคต่าง ๆ เช่น การใช้ต่างทับทิม การใช้น้ำยาลบคำผิด ฯลฯ

6. ศึกษาวิจัยเพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาหนึ่งของสังคมที่โยงใยไปสู่ปัญหาอื่น เพื่อสะท้อนภาพให้ผู้ชมได้ฉุกคิดและตระหนักถึงปัญหาสู่แนวระจัด

7. ศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดการขยายผล ต่อยอดความคิดเรื่องความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจในสังคม

ขอบเขตและวิธีการศึกษา

ขอบเขตของงาน คือ เป็นศิลปะประเภทจิตรกรรม และสื่อประสม

วิธีการศึกษา คือ การสังเกต และทดลองปฏิบัติ คือสร้างสรรค์ผลงานจริง และอาศัยเครื่องมือวิจัยในการเข้าถึงเป้าหมายของงานวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย

ใช้เครื่องมือ 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือในการดำเนินงานวิจัย ได้แก่ อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น ยางรถยนต์ ผ้าฝ้ายสีดำ ใยสังเคราะห์ ลวดอลูมิเนียม ลวดเหล็ก ยางพารา ท่อพีวีซี ถูบ่งสอดรี สำลี สีน้ำสีแดงของประเทศจีน หมึกจีนสีดำ ขี้ผึ้ง ดินสอสำหรับเขียนแผ่นฟิล์ม กระดาษเก่าที่ถูกใช้งานแล้ว ไม้เก่า เครื่องเรือนเก่า ทั้งหมดนี้ใช้ในการทดลองวิจัยการสร้างรูปสู่แนวระจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม เพื่อให้ได้ผลงานที่สามารถสื่อถึงความหมาย และอารมณ์ที่ตรงกับแนวคิดของผู้วิจัย และเพื่อให้ผู้ชมสามารถรับรู้และตีความได้ตรงเนื้อหามากที่สุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสำรวจความคิดเห็นในด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ชมที่มีต่อผลงานวิจัยการสร้างรูปสู่แนวระจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งนอกจากจะจัดแบ่งผู้ชมตามเพศและวัยแล้ว ยังมีรายละเอียดเรื่องอาชีพ คือ อาชีพอื่นๆ บุคคลที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับสัตว์ และบุคคลที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับงานด้านศิลปะ

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. หาข้อมูล และรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจมาวิเคราะห์ สังเคราะห์
2. ทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่างๆ
3. คัดเลือกผลงานที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอมากที่สุด
4. จัดวางรูปแบบการแสดงผลงานให้สอดคล้องกับพื้นที่
5. ปฏิบัติงานจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เกิดเทคนิคใหม่ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ
2. กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศแห่งศิลปะ และมีการเคลื่อนไหวเชิงศิลปะมากขึ้น
3. การค้นพบเทคนิคใหม่ๆของผู้วิจัย จะเป็นแรงขับ หรือแรงบันดาลใจให้เกิดแก่ผู้เรียนศิลปะในแง่ที่ว่า ศิลปะสามารถสร้างสรรค์ได้โดยเทคนิคที่หลากหลาย
4. ผู้ชมสามารถนำเทคนิคที่ได้ไปต่อยอดสร้างสรรค์งานรูปแบบอื่นๆต่อไป
5. เกิดการตระหนักคิดต่อยอดในเรื่องสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงให้สังคมดีขึ้น

บทที่ 2

อิทธิพลที่มาของแนวความคิด

แนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ

ที่มาของงานสร้างสรรค์ชุดนี้เกิดมาจากการมองเห็นปัญหาสังคมรอบๆตัว
สาเหตุของปัญหาสังคมมีมากมายหลายอย่าง อาทิเช่น

1. การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม
2. การเพิ่มจำนวนของประชากร
3. การอพยพย้ายถิ่น
4. การขยายตัวของชุมชนเมือง
5. การเปลี่ยนแปลงค่านิยม และบรรทัดฐานของสังคม

ฯลฯ

ปัญหาสังคมย่อมผันแปรไปตามกาลเวลา ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ปัญหาหนึ่งอาจจะสำคัญ แต่อีก ณ ช่วงเวลาหนึ่งปัญหานั้นกลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว เช่น สังคมไทยในอดีตเมื่อราว 40-50 ปีก่อนถ้าผู้หญิงอายุเกิน 30 ปีแล้วยังไม่ได้ออกเรือนมีครอบครัว ทางบ้านจะต้องเป็นทุกข์ ต้องมองหาผู้ชายดีๆสักคนเพื่อมาเป็นสามีของลูกสาว และบังคับหรือคลุมถุงชนให้ออกเรือนไป เพื่อไม่ให้แอบอายุขายหน้าเพื่อนบ้าน แต่ ณ ปัจจุบัน มีผู้หญิงอายุเกิน 30 ปีมากมายที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก หรือกำลังมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ตนเองเลือก และพอใจที่จะอยู่เป็นโสด โดยที่ทางครอบครัวเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และไม่ได้รู้สึกแอบอายุขายหน้าแต่อย่างใด

แต่มีปัญหาสังคมบางประการที่อยู่คู่สังคมไทยมายาวนานและยังแก้ไขไม่ได้สักที นั่นคือปัญหาความยากจน และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนนั้นอาจมีผลมาจากนโยบายที่ไม่เป็นธรรมของรัฐ ส่วนนโยบายที่ไม่เป็นธรรมของรัฐก็มาจากโครงสร้างของระบอบการปกครอง และระบบเศรษฐกิจที่ยังไม่มีความเป็นธรรม ทำให้ปัญหาต่างๆโยงใยกันเป็นลูกโซ่พัวพันยุ่งเหยิงจนแก้ไม่ได้ ถ้ายังไม่ได้แก้ที่ต้นตอของปัญหา

ปัญหาของสังคมรอบตัว ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาในรูปแบบต่างๆ

รวมทั้งการอ่านหนังสือประเภทต่างๆที่ล้วนเปิดโลกทัศน์และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้วิจัยไม่น้อย อาทิ

1. เรื่อง “ศิลปะสื่ออารมณ์ของคนคุก” เขียนโดย ชาญชัย นิ่มสมบุญ

หนังสือเล่มนี้เป็นการวิเคราะห์ภาพวาดของนักโทษต่างชาติโดยใช้ทฤษฎีเรื่องอำนาจ ของมิเชล ฟูโกต์ (ชาญชัย นิ่มสมบุญ, 2552:2) เป็นแกนหลักในการวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้อ่านหรือบุคคลทั่วไปลดอคติ และมีความรู้สึกที่ดีๆกับคนที่เดินทางผิดจนกลายมาเป็นนักโทษ อาจโดยความตั้งใจ หรือประมาทไม่ตั้งใจ หรืออาจด้วยระบบการบริหารประเทศที่ล้มเหลว หนังสือเล่มนี้ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกซึมซับอารมณ์ความรู้สึกของความทุกข์ทรมานต่างๆของนักโทษที่ถ่ายทอดจินตนาการผ่านภาพวาดลงบนกระดาษสีขาวออกไปยังบุคคลภายนอก ซึ่งภาพเหล่านี้ล้วนเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยต้องการสร้างสรรค์งานที่สามารถยังประโยชน์แก่สังคมให้มากยิ่งขึ้น

2. “ศิลปะเพื่อชีวิต ศิลปะเพื่อประชาชน เขียนโดย ทิปกร

หลายคนเคยสารภาพแก่ตนเองว่า “ตาดำ” ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงงานศิลปะบางประเภทได้ เพราะไม่มีปัญญาเพียงพอ และคนทั่วไปมักพูดกันว่า ศิลปะเป็นของสูง เป็นเรื่องที่เลอเลิศยากแก่การเข้าถึง จริงๆแล้วเป็นเช่นนั้นจริงหรือ ในความหมายของศิลปะนั้น ทิปกรได้เสนอไว้ว่า ศิลปะควรจะนำมาปรับใช้มนุษย์ สะท้อนคุณค่า มีเนื้อหาที่สร้างสรรค์ ปลุกมวลชนให้ตื่นขึ้น ทำลายล้างแนวคิดอันเก่าคร่ำของศักดินา ใช้ศิลปะเพื่อจรรโลง และเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น และมีประโยคหนึ่งของทิปกร หรือจิตร ภูมิศักดิ์ นั้นเองว่าไว้

มนุษย์ที่ไม่ยอมให้ ความรับผิดชอบต่อชีวิตของประชาชนสังคมนั้นอยู่ในหัวใจนั้น คือมนุษย์ที่เลวทรามเกินกว่าจะที่เกิดมาเป็นมนุษย์(ทิปกร, 2521:177)

ซึ่งผู้วิจัยเองมีแนวคิดเช่นเดียวกันนี้ และหนังสือเล่มนี้ได้ปลุกพลังการทำงานในตัวผู้วิจัยให้ลุกโชน

3. “ศิลปะ รากฐานแห่งการศึกษา”เขียนโดย เทวี ประสาท

หนังสือเล่มนี้อธิบายความหมายของศิลปะไว้ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ทั้งบอกเล่าคุณค่าของความเป็นครู ในฐานะครู ขั้นตอนสำคัญยิ่งคือ การแนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักกับท่วงทำนองและจังหวะแห่งความสอดคล้องประสานกลมกลืนในธรรมชาติเสียตั้งแต่ด้วยแรกเริ่มการศึกษาของพวกเขา เพราะองค์ประกอบเหล่านี้จะแทรกซึมลงไป ในจิตใจของเด็กอย่างลึกซึ้งและมีอิทธิพลยิ่ง ศิลปะที่แท้ย่อมทำให้ผู้ชมเข้าถึงกันบึงแห่งจิตใจมนุษย์ เข้าใจจิตวิญญาณและท่วงทำนองของมัน เพื่อรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับจักรวาล และที่สำคัญ ศิลปินไม่ใช่คนพิเศษ แต่มนุษย์ทุกคนมีความเป็นศิลปินอย่างพิเศษไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง(เทวี ประสาท, 2546:31)

4. “ธัมมิกสังคมนิยม” เขียนโดย ท่านพุทธทาสภิกขุ

แกนหลักของหนังสือเล่มนี้คือ คนทุกคนและโลกทั้งใบต้องเดินแนวทางสังคม

เศรษฐกิจ และการเมือง แนวธัมมิกสังคมนิยม เท่านั้น โลกนี้จึงจะรอดพ้นจากความกดขี่เอารัดเอาเปรียบ ธัมมิกสังคมนิยม ก็คือ สังคมนิยมที่ประกอบด้วยธรรมะ ไม่กอบโกยส่วนเกิน จงเห็นแก่สังคมเจียตออกมาเป็นส่วนเกินเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เราเป็นคนจนก็เจียตออกมา 1 สตางค์ คนมั่งมีก็เจียตได้เป็นร้อยเป็นพัน จึงจะแก้ปัญหาสังคมได้ (พุทธทาสภิกขุ, 2548:56)

หนังสือเล่มนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจโครงสร้างของธรรมะที่สามารถนำมาใช้ในวิถีของโลกได้อย่างสอดคล้องต้องกัน และเป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจในการศึกษาวิจัย ค้นคว้าเทคนิคใหม่ๆ มาตอบสนองในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อสังคมต่อไป

สำหรับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ หรือโครงงานวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่ต้องการสื่อสะท้อนภาพชีวิตของปัญหาสังคมในยุคทุนนิยมของมนุษย์เราทุกคนที่อยู่ในกระแสคลื่นแห่งทุนนิยม ที่มีช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจนสูงมากขึ้นทุกวัน ชีวิตคนจนคนพลัดถิ่น คนไร้บ้าน ที่บางครั้งก็ถูกคนด้วยกันมองอย่างดูถูกเหยียดหยามรังเกียจ แต่ผู้วิจัยเลือกใช้สุนัขจรจัดเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงปัญหาของสังคม เพราะชีวิตของสุนัขจรจัดตามถนน ตามตรอกซอกซอย ที่เราพบเห็นจนชินตานั้นล้วนปฏิเสธไม่ได้เลยว่าเป็นผลผลิตหนึ่งของสังคมที่เปลี่ยนแปลง

ผู้วิจัยต้องการให้ผู้ชมงานได้เกิดความรู้สึกสะท้อนใจต่อผลงานที่ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เกิดความตระหนักถึงปัญหาของสุนัขจรจัด สงสาร เห็นใจ ฉุกคิด และคาดหวังว่าอาจสร้างให้เกิดบรรยากาศแห่งการพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ จนอาจนำไปสู่การแก้ไขที่เป็นรูปธรรม อย่างน้อยๆ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับปัจเจกบุคคล

จึงนำมาสู่การศึกษาวิจัยเรื่องเทคนิควิธีการที่จะตอบสนองกับการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษา สังเกตวิเคราะห์และทดลองใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ จนเชื่อมั่นว่าเทคนิคที่ผู้วิจัยค้นพบนี้จะทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกตอบสนองต่อผลงานของผู้วิจัยในระดับที่น่าพอใจ

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ตั้งแต่เด็กจนกระทั่งปัจจุบัน ทุกครั้งที่ผู้วิจัยครุ่นคิดถึงเรื่องของ “สังคม” ผู้วิจัยรู้สึกว่สังคมที่อยู่รอบกายผู้วิจัยนั้นไม่ได้สร้างความสุขที่แท้จริงให้ผู้วิจัยได้เลย ผู้วิจัยจะมีความสุขที่เกิดจากสังคมนี้น่าจะเป็นความสุขจอมปลอม ผ่านมาเยือนชั่วคราว

ชั่วคราวและผ่านเลยไป เมื่อสังเกตให้ดีจะเห็นว่า “ความทุกข์” ของการ “ทนอยู่” มีอยู่รอบตัว ด้วยโครงสร้างของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่ได้ทำให้มวลมนุษย์เป็นสุขขึ้นนั้น ปัญหาของระบบดังกล่าวสะท้อนได้จากตัวบ่งชี้ให้เห็นทั่วไปหมดไม่ว่าจะมองไปทางไหนล้วนพบแต่ความทุกข์ยากที่แทรกซึมอยู่ทั่วไป

สุนัขจรจัดเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่เรากันชิน ทุกวันบนท้องถนน ซากศพของสุนัขที่ถูกรถชนตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ศพแล้วศพเล่า แทบไม่มีวันใดที่ไม่มีสุนัขถูกรถชนตาย การจะมองข้ามปัญหาไปอย่างไม่เหลียวแลเหมือนกับปัญหาอีกหลาย ๆ อย่างที่กองพูน หรือการตามแก้ปัญหาไปที่ละจุดอย่างแยกย่อย ให้ผลที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ที่สำคัญคือการมองไม่เห็นโครงสร้างใหญ่ หรือภาพรวมทั้งหมด แล้วลงมือแก้ไข ตอนนี้อยู่ที่ผู้วิจัยเริ่มกระจำจัดในภาพรวมของสังคม และกำลังพยายามใช้ศักยภาพที่มีอยู่ (ในด้านศิลปะ) เข้ามาช่วยแก้ไข เพื่อร่วมเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมให้เป็นธรรม เพื่อที่เราจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขมากขึ้น

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในเชิงโครงสร้างของสังคมรอบ ๆ ตัวนี้เอง ที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์งานโดยมีความมุ่งหวังให้สังคมดีขึ้น จึงนำเรื่องราวใกล้ตัวที่ผู้คนมักมองข้ามและละเลยมาเป็นแรงบันดาลใจที่สะสมและตกผลึกออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้ เพื่อย้ำเตือนผู้คนว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมีใช้เรื่องปกติ เพื่อถุกคิดและตระหนักถึงปัญหา

อิทธิพลจากงานศิลปะ

คำกล่าวที่ว่า “ศิลปินและศิลปะเป็นแรงบันดาลใจซึ่งกันและกัน” นั้นเป็นจริงสำหรับผู้วิจัย มีบ่อยครั้งที่ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานจากการอ่านหนังสือ หรือการดูภาพศิลปะ งดงามประติมากรรม และสื่อประสมประเภทต่าง ๆ

สำหรับงานวิจัยการสร้างสรรค้รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม นั้นผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลจาก

-ศิลปินยอดเยี่ยม เมฆสุวรรณ เป็นประติมากร ที่สร้างงานเกี่ยวกับพุทธศาสนา และมีงาน 1 ชุดที่ทำเป็นสำริดรูปสุนัขกินนมแม่ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานชิ้นนี้อยู่มาก

-ศิลปินนิรนาม อีก 1 ท่านที่สร้างงานรูปสุนัขสำริด ในรูปลักษณะที่กำลังขยับถ่าย ผู้วิจัยได้พบงานชิ้นนี้ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะไทยร่วมสมัย และได้สอบถามเจ้าหน้าที่ผู้ดูแล แต่เจ้าหน้าที่ไม่ทราบที่มาของงานชิ้นนี้ ซึ่งผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่สร้างความประทับใจและแรงบันดาลใจให้แก่ผู้วิจัยอีกชิ้นหนึ่ง

-ศิลปินแดง บัวแสน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นศิลปินรุ่นน้อง แต่ผลงานของแดง บัวแสนได้สร้างอารมณ์สะเทือนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้วิจัยไม่น้อย

ครั้งหนึ่งผู้วิจัยได้มีโอกาสชมงานศิลปะประเภทสื่อประสมเป็นรูปสุนัขแม่ลูกอ่อนที่ศิลปินแดง บัวแสน สร้างสรรค์ขึ้น โดยสร้างรูปสุนัขจากโฟม ให้มีร่องรอยของกล้ามเนื้อแล้วนำเศษผ้ามาซึ่งทาบปะติดปะต่อเข้ากับโฟมด้วยการจมน้ำไม่เหลือคราบของแผ่นโฟมให้เห็นเลย แต่ทำให้เกิดพื้นผิวที่ดูสทกปรกยับย่น คล้ายกับสุนัขจรจัดข้างถนน เมื่อได้ชมผลงานชิ้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยย้อนนึกถึงเรื่องราวของแม่สุนัขจรจัดข้างถนนที่เคยเห็นเมื่อนานมาแล้ว สุนัขตัวนั้นคลอดลูก และเลี้ยงลูกอยู่ข้างถนนตั้งแต่ยังเป็นทารก ให้นมจนลูกๆ ลืมตาและเติบโตขึ้น วิ่งเล่นอยู่แถวนั้นและถูกรถชนตายไปตั้งแต่ยังเล็กทีละตัวสองตัว ที่เหลือเติบโตขึ้นมาและกลายเป็นสุนัขจรจัดข้างถนนต่อไป

ภาพในวันวานย้อนขึ้นมามีอย่างแจ่มชัด ทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์งานสื่อประสมเป็นรูปสุนัขจรจัดขึ้นมาบ้าง แต่ผู้วิจัยต้องการหลีกเลี่ยงการใช้โฟม และต้องการสร้างเทคนิควิธีการขึ้นมาใหม่ให้เป็นรูปแบบลักษณะเฉพาะตัวของผู้วิจัยเอง จึงได้ค้นคิดเทคนิควิธีการ และทดลองทำรูปทรงสุนัขแบบลอยตัวในรูปร่างต่างๆ กัน จนกระทั่งได้เทคนิคที่สื่อความหมายและเนื้อหาได้ค่อนข้างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่ที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้นมาจากการทดสอบ ทดลองด้วยตัวเอง ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทที่ 3 อันมีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์ และบทที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องของ การวิเคราะห์และประเมินผลต่อไป

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

เริ่มจากแรงบันดาลใจที่ว่าผู้วิจัยชอบวาดรูปสุนัข และสุนัขที่ผู้วิจัยวาดมักเป็นรูปลักษณะของสุนัขจรจัด สุนัขขี้เรื้อน สุนัขที่ถูกทิ้งไม่มีใครสนใจ ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมที่ผู้วิจัยคุ้นเคยไม่ว่าจะเป็นบ้าน โรงเรียน ไปจนถึงมหาวิทยาลัยล้วนเต็มไปด้วยสุนัขประเภทนี้

ผู้วิจัยรู้สึกเสมอว่าคนที่อยู่ในระบบทุนนิยมนั้นถูกบังคับให้ใช้ชีวิตเร่งรีบ ไม่มีเวลาที่จะให้ความสนใจกับสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากสิ่งที่จะเอื้อประโยชน์ให้แก่ตน ในแต่ละวันจึงใช้ชีวิตเหมือนไม่มีชีวิต เมื่อมองดูชีวิตเหล่านี้ ในช่วงเวลาหนึ่งผู้วิจัยจึงคิดสร้างสรรค์งานชุด “คนเสมือน” ขึ้นมา

แต่เมื่อผู้วิจัยกลับมาลองมองสุนัขที่เดินอยู่ตามท้องถนน ความรู้สึกที่ผู้วิจัยได้สัมผัสและรับรู้คือ มุมมองของ “คน” กับ “สุนัข” นั้นต่างกัน สุนัขไม่รู้ว่าตัวเองนั้นอยู่ในประเทศที่มีระบอบการปกครองแบบใด มีระบบเศรษฐกิจแบบไหน สุนัขไม่ต้องการสะสมข้าวของเงินทอง ไม่ต้องการเรียกร้อง “ประชาธิปไตย” สิ่งที่สุนัขแสดงออกเป็นแค่ความรู้สึก 2 มิติ คือความต้องการพื้นฐานของการดำรงชีวิตเท่านั้น พฤติกรรมของสุนัขจึงตรงไปตรงมา ไม่มีมิติหรืออารมณ์ที่ซ่อนเร้น สุนัขที่มีเจ้าของเลี้ยงดูอย่างเอาใจใส่สุนัขจะมีความสุข ร่าเริง มีแววตาที่ประจบ แต่สุนัขจรจัดที่ไม่มีผู้ใดให้ความรักจะมีแต่ความหวาดระแวง

แต่มนุษย์ส่วนใหญ่มักไม่มีเวลาใส่ใจกับเรื่องของสัตว์ตัวเล็กๆข้างถนน จึงได้แต่มองผ่านไปเสมือนสุนัขเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต

ฉะนั้นนอกจากการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดในแบบการวาดเส้น การระบายสีในวัสดุแบบต่างๆกันแล้ว เพราะแรงบันดาลใจจาก ศิลปินแดง บัวแสน และศิลปะ “คนเสมือน” ที่ผู้วิจัยเคยสร้างสรรค์ทำให้ผู้วิจัยเลือกที่จะสร้างรูปสุนัขจรจัด เป็นแบบลอยตัวโดยใช้เทคนิคสื่อประสม ทำให้คล้ายสุนัขจริงที่สุด แต่จัดวางไว้ในที่ที่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยคิดว่าจะมีสุนัขจรจัดอยู่ เช่น ในพิพิธภัณฑ์ ในหอศิลปะ ในแกลลอรี ในห้องสมุด และเมื่อผู้ชมงานปะทะเข้ากับชิ้นงานที่มีรูปร่างคล้ายสุนัขจรจัด เมื่อแรกปฏิบัติกริยาของแทบทุกคนจะสะดุดใจ และเกิดความความสนใจ ใส่ใจในตัวสุนัขนั้นขึ้นมา ทำให้สุนัขจรจัดธรรมดากลายเป็นเรื่องที่คนหันมาพูดคุยกัน ถกปัญหากัน เบื้องแรกอาจจะแค่ว่า “ใช่ของจริง” หรือ “ของปลอม” แต่ในลำดับต่อไปผู้วิจัยหวังว่าอาจจะเกิดการต่อยอดในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงความคิดในการมองสุนัขจรจัดขึ้นมาได้ แม้จะแค่ในระดับปัจเจกชนก็ตาม

แต่สำหรับ โครงการงานวิจัยรูปสันทนุขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม นี้ ผู้วิจัยเลือกที่จะทดสอบ ทดลองใช้เทคนิคที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลงานที่สามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกสื่อตรงกับแนวความคิดที่ต้องการสื่อสารให้ได้มากที่สุด และทำให้ผู้ชมเกิดการตอบสนองมากที่สุด

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้นเริ่มตั้งแต่การสังเกต ทดสอบ เก็บรวบรวมข้อมูล การร่างภาพ ไปจนถึงเก็บรวบรวมคลังของวัสดุ อุปกรณ์ และทำการทดลองซ้ำๆ จนได้ผลงานออกมา ซึ่งเป็นที่พอใจแก่ผู้วิจัยในระดับหนึ่ง แต่ผู้วิจัยตั้งใจว่าจะทำการศึกษาและวิจัยต่อไป เพื่อให้ได้ผลงานที่น่าพอใจยิ่งขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์เริ่มจาก

1. ตั้งแนวความคิดรวบยอดว่า จะสร้างสรรค์ผลงานในเนื้อหาอะไร
2. รวบรวมวัสดุสร้างสรรค์
3. ร่างภาพ
4. เลือกสรรวัสดุที่เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละชิ้นงาน
5. ทดสอบ ทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย (วัสดุ อุปกรณ์ประเภทต่างๆ เช่น ยางรถยนต์ ผ้าฝ้ายสีดำ ไยสังเคราะห์ ลวดอลูมิเนียม ลวดเหล็ก ยางพารา ท่อพีวีซี สำลี สีน้ำสีแดงของประเทศจีน หมึกจีนสีดำ ขี้ผึ้ง ดินสอสำหรับเขียนแผ่นฟิล์ม กระดาษเก่าที่ถูกใช้งานแล้ว ไม้เก่า เครื่องเรือนเก่า)
6. ลงมือสร้างสรรค์ผลงาน
7. จัดแสดงงาน
8. ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการวิจัยชิ้นนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 ยางรถยนต์รั่วลึก

อุปกรณ์

1. ยางรถยนต์ และยางรถจักรยานยนต์
2. ภาพถ่าย
3. กระดาษโปสเตอร์สีดำ
4. กระดาษขาว 2 หน้า
5. คัทเตอร์ และ กรรไกร
6. วaseline

ขั้นตอน

1. ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เลือกข้อมูล (รูปภาพสุนัขจรจัดที่บาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ) ที่ต้องการ
3. จัดทำเป็นรูปในขนาดต่าง ๆ กัน
4. ใช้วัสดุประกอบคือยางรถยนต์ และยางรถจักรยานยนต์
5. นำรูปที่คัดเลือกไว้มาติดกับกระดาษสีดำตัดเป็นวงกลมมีรูตรงกลาง และแปะติดบนยางรถยนต์
6. กระดาษสีดำนำมาตัดเป็นวงกลมมีรูตรงกลาง (ลักษณะคล้ายยางรถยนต์) ในขนาดต่าง ๆ กัน และติดรูปสุนัขจรจัดที่เลือกไว้
7. นำมาประกอบและติดตั้งกับพื้นที่ตามแนวคิดที่ต้องการสื่อถึงสุนัขจรจัดที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้นทางแห่งความตาย

อุปกรณ์

1. ยางรถยนต์
2. ผ้าฝ้ายสีดำ
3. ไยสังเคราะห์ ด้าย เข็มเย็บผ้า
4. คัทเตอร์ และ กรรไกร
5. ลวดอลูมิเนียม ลวดเหล็ก
6. คีมดัดลวด
7. ยางพารา
8. สีอะครีลิค

9. ถุงนองสตรี
10. สำลี
11. น้ำเปล่า
12. แปะแซ
13. สีราสเบอร์รี่ (สีผสมอาหาร)

ขั้นตอน

1. คั่นคว่ำและรวบรวมข้อมูล
2. สร้างรูปสุนัขในลักษณะสื่อประสมลอยตัว
3. ใช้ยางรถยนต์ ผ้าฝ้ายสีดำ นำมาจัดวางให้เป็นรูปลักษณะคล้ายเส้นทางที่รกรุง โดยระหว่างทางมีรูปสุนัขลอยตัวในรูปลักษณะบาดเจ็บ และเสียชีวิต ประกอบชิ้นงาน

ขั้นตอนการสร้างรูปสุนัข

- ขึ้นโครงร่างด้วยลวดอลูมิเนียม และลวดเหล็ก
- นำใยสังเคราะห์มาขึ้นรูปตามโครงลวดที่วางไว้ และเย็บให้เข้ารูปร่างเป็นสุนัขตามแบบที่ต้องการ
- ใช้สำลีหุ้มปลายไม้แล้วจุ่มน้ำยาฟาราคอนซุ่มทา (ตะะ) ลงไปบนใยสังเคราะห์
- ใช้สีอะคริลิกสีแดงผสมกับน้ำในสัดส่วนที่น้ำมากกว่า (ให้มีลักษณะเหลวคล้ายเลือด) เทราดลงบนรูปสุนัขที่สร้างไว้
- นำสำลีใส่ลงในถุงนองสตรี อัดให้เต็มแล้วนำมาบีบขยำให้มีลักษณะยุ่นยุ่คล้ายลำไส้สุนัขที่ทะลักออกมาจากแรงกระแทกของรถยนต์
- ตกแต่งความสมจริงด้วยการปาตทาด้วยน้ำยาฟารา
- นำแปะแซมากวนผสมกับสีราสเบอร์รี่ (สีผสมอาหาร) ราดลงไปบนลำไส้ปลอม

ผลงานชิ้นที่ 3 คั่น

อุปกรณ์

1. กล้องกระดาศ (ตุ๋เย็น)
2. หมึกจีน
3. สีพาสเทลสีขาว เทา ดำ
4. คัทเตอร์ และ กรรไกร

ขั้นตอน

1. คั่นคว่ำและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เลือกข้อมูล (รูปภาพสุนัขจรจัด) ในลักษณะที่ต้องการ
3. เลือกกล่องกระดาษขนาดใหญ่ (กล่องตุ๋น)
4. นำกล่องที่เป็นรูปปริมาตรสี่เหลี่ยม มาเปลี่ยนรูปให้เป็นแผ่นสี่เหลี่ยม
รูประนาบ
5. ร่างรูปสุนัขลงในตำแหน่งที่ต้องการ
6. ใช้หมึกจีนสีดำทาลงบนรูปสุนัข
7. ใช้สีพาสเทลสีขาว เทา ดำ ทาทับลงบนหมึกจีนเพื่อเจดน้ำหมึกแสง
เงาให้ได้รูปตามต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 4 เเชิญโชค

อุปกรณ์

1. ผ้าเก่า
2. สีพาสติกสีขาว
3. สีอะคริลิก
4. พู่กัน

ขั้นตอน

1. คั่นคว่ำและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เลือกข้อมูล (รูปภาพสุนัขจรจัด) ในลักษณะที่ต้องการ
3. เลือกวัสดุเป็นผ้าเก่ามีรอยยับตามลักษณะเนื้อผ้า
4. ร่างภาพสุนัขจรจัดตามข้อมูลที่ต้องการ
5. ใช้สีขาวพาสติกทาลงบนรูปสุนัขที่ร่างไว้
6. ใช้สีอะคริลิกทาทับลงบนสีขาวพาสติกเพื่อเจดน้ำหมึกแสงเงาให้ได้
รูปตามต้องการ
7. ลงสีให้เหมือนข้อมูลจริง

ผลงานชิ้นที่ 5 ดับ

อุปกรณ์

1. ไยสังเคราะห์ ด้าย เข็มเย็บผ้า
2. คัทเตอร์ และ กรรไกร

3. ลวดดอกลูมิเนียม ลวดเหล็ก
4. คีมตัดลวด
5. ยางพารา
6. สีอะครีลิค
7. กาวลาเทกซ์
8. สำลี
9. น้ำเปล่า
10. แปะแซ
11. สีราสเบอร์รี่(ผสมอาหาร)

ขั้นตอน

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูปและสืบค้นจากสื่อออนไลน์)
2. สร้างรูปสุนัขในลักษณะสื่อประสมลอยตัวโดยมีวิธีการดังนี้
 - 2.1.1 ขึ้นโครงร่างด้วยลวดดอกลูมิเนียม และลวดเหล็ก
 - 2.1.2 นำใยสังเคราะห์มาขึ้นรูปตามโครงลวดที่วางไว้ และเย็บให้เข้ารูปร่างเป็นสุนัขตามแบบที่ต้องการ
 - 2.1.3 ใช้สำลีหุ้มปลายไม้แล้วจุ่มน้ำยางพาราจนชุ่มทา (ตะ) ลงไปบนใยสังเคราะห์
 - 2.1.4 ใช้สีอะครีลิคสีแดงผสมกับน้ำในสัดส่วนที่น้ำมากกว่า (ให้มีลักษณะเหลวคล้ายเลือด) เทราดลงบนรูปสุนัขที่สร้างไว้
 - 2.1.5 ใช้กาวลาเทกซ์ผสมกับสีน้ำสีแดงจากประเทศจีน (สีที่มีลักษณะเข้มข้นเฉพาะตัว) กวนให้เข้ากันแล้วเทราดลงบนพื้นกระดานมัน

ผลงานชิ้นที่ 6 รังเกียจ

อุปกรณ์

1. กระดาษ 125 แกรม
2. ภาพถ่าย
3. หมึกจีน
4. กาวลาเทกซ์
5. แท่งถ่านชาโคล

6. ดินสอเขียนฟิล์ม
7. ต่างทับทิม
8. คัทเตอร์ และ กรรไกร

ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ส่วน (ส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการวาด และส่วนที่เป็นรูปถ่าย فوتเทรต เพื่อนำมาจัดองค์ประกอบให้ได้เนื้อหาตามต้องการ)

ขั้นตอน

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เลือกวัสดุที่ความต้องการและร่างภาพขึ้นจำนวน 3 รูป
 - 2.1 รูปที่ 1 ใช้เทคนิคแทงถ่าน (ชาโคล) ปาดให้เกิดความรู้สึกถึงผิวหนังที่สกรปรก เต็มไปด้วยโรค และฟันสเปรย์เคลือบ
 - 2.2 รูปที่ 2 ใช้เทคนิคกาวลาเทกซ์กวนผสมหมึกจีน ขณะที่หมึกและกาวยังมีลักษณะหมาดๆใช้กระดาษเปล่ามาประกบภาพและกดทับเบาๆให้ทั่วก่อนดึงแผ่นกระดาษออกเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่มีร่องรอยตามต้องการ รอยแห้งและแต่งด้วยหมึกจีนสีดำทับอีกครั้ง
 - 2.3 รูปที่ 3 ใช้เทคนิคต่างทับทิมกับหมึกจีนสีดำและดินสอเขียนฟิล์มสีขาวแต่งรูปสุนัขให้ได้พื้นผิวตามต้องการ
3. การติดตั้งผลงาน จัดองค์ประกอบโดยนำภาพวาดรูปสุนัขวางสลับกันกับภาพถ่าย فوتเทรต (รูปคนทำท่าเหม็น รังเกียจ)

ผลงานชิ้นที่ 7 นอกหน้าต่าง อุปกรณ์

1. กระดาษ 125 แกรม
2. หน้าต่างเก่า
3. หมึกจีน
4. ดินสอเขียนฟิล์ม
5. ต่างทับทิม
6. คัทเตอร์ และ กรรไกร

ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ส่วน (ส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการวาด และส่วนที่เป็นหน้าต่างเก่าเพื่อนำมาจัดองค์ประกอบให้ได้เนื้อหาตามต้องการ)

ขั้นตอน

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เขียนรูปคนที่ใช้ชีวิตร่วมกับสุนัขโดยใช้เทคนิคต่างทับทิมกับหมึกจีน สีดำและดินสอเขียนฟิล์มสีขาวแต่งรูปสุนัขให้ได้พื้นผิวตามต้องการ
3. เลือกวัสดุเป็นหน้าต่างไม้เก่ามีลูกกรง
4. จัดวางองค์ประกอบและติดตั้งให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 8 อุ่นไอรัก

ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ส่วน (ส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการวาด และส่วนที่เป็นไม้อัดนำมาตัดเป็นรูปทรงสุนัขแล้วเจาะรูเป็นรูปสี่เหลี่ยม นำมาจัดองค์ประกอบให้ได้เนื้อหาตามต้องการ)

อุปกรณ์

1. กระดาษสีน้ำตาล (กระดาษห่อพัสดุ)
2. ไม้อัด
3. หมึกจีน
4. ดินสอเขียนฟิล์ม
5. คัทเตอร์ และ กรรไกร

ขั้นตอน

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เขียนรูปลูกสุนัขโดยใช้เทคนิคหมึกจีนสีดำและดินสอเขียนฟิล์มสีขาวแต่งรูปสุนัขให้ได้พื้นผิวตามต้องการลงบนกระดาษสีน้ำตาล (กระดาษห่อพัสดุ)
3. ร่างรูปสุนัขบนไม้อัดให้ได้ขนาดใหญ่ตามต้องการ ตัดให้เป็นรูปทรงตามวาด แล้วเจาะรูเป็นรูปสี่เหลี่ยมตรงกลางลำตัว
4. จัดวางองค์ประกอบและติดตั้งรูปวาดให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 9 นี่แหละชีวิต (ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 3 รูป)
อุปกรณ์

1. กระดาษเก่า
2. กระดาษไม้เก่า
3. สีอะครีลิค
4. หมึกจีน
5. ดินสอเขียนฟิล์ม
6. สีพาสเทล
7. คัทเตอร์ และ กรรไกร

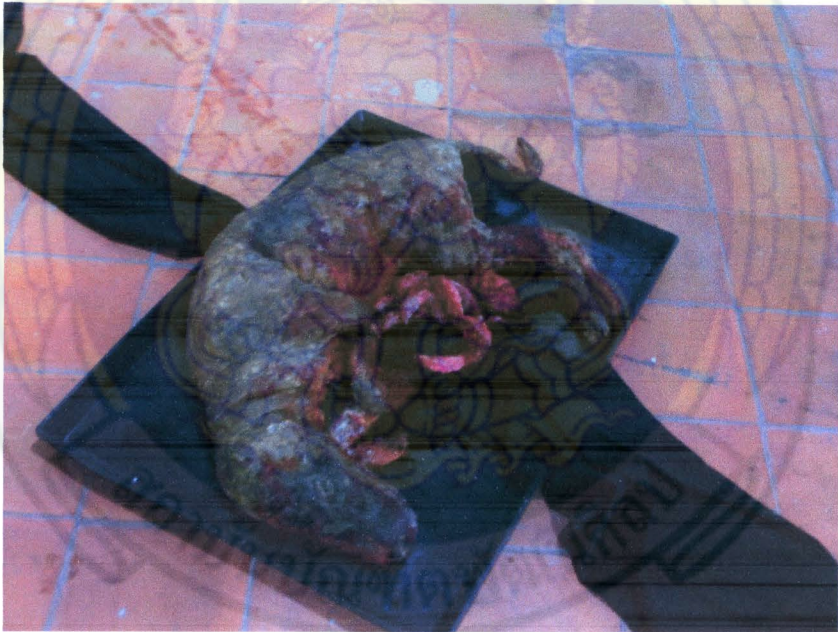
ขั้นตอน

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล (จากการเดินทางถ่ายรูป)
2. เลือกวัสดุตามลักษณะที่ต้องการ
3. ร่างรูปสเก็ตช์ลงบนวัสดุประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 3.1 รูปที่ 1 ใช้เทคนิคสีอะครีลิควาดลงบนแผ่นกระดาษไม้เก่า
 - 3.2 รูปที่ 2 ใช้เทคนิคสีอะครีลิควาดลงบนกระดาษเก่าที่มีร่องรอยการใช้งานหลงเหลืออยู่
 - 3.3 รูปที่ 2 ใช้เทคนิคหมึกจีนสีดำ และพาสเทลสีขาวเทา ดำน้ำตาล วาดบนกระดาษเก่าที่มีร่องรอยการใช้งานหลงเหลืออยู่



p.1

ภาพผลงาน ยางรถยนต์รั่วลึก
เทคนิค สื่อประสม



p.2 - p.3

ภาพผลงาน	เส้นทางแห่งความตาย
เทคนิค	สื่อประสม



p.4

ภาพผลงาน
เทคนิค

คัน
หมึกจีน,สีพาสเทลบนกระดาษลั่ง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์



p.5

ภาพผลงาน เผลิญโซค
เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าเก่า



p.6

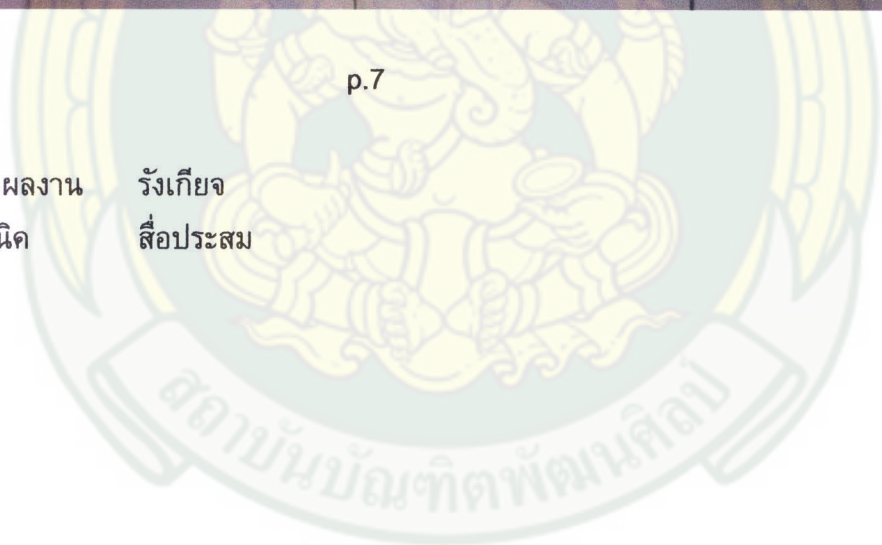
ภาพผลงาน ดั๊บ
เทคนิค สื่อประสม



p.7

ภาพผลงาน
เทคนิค

รังเกียจ
สื่อประสม

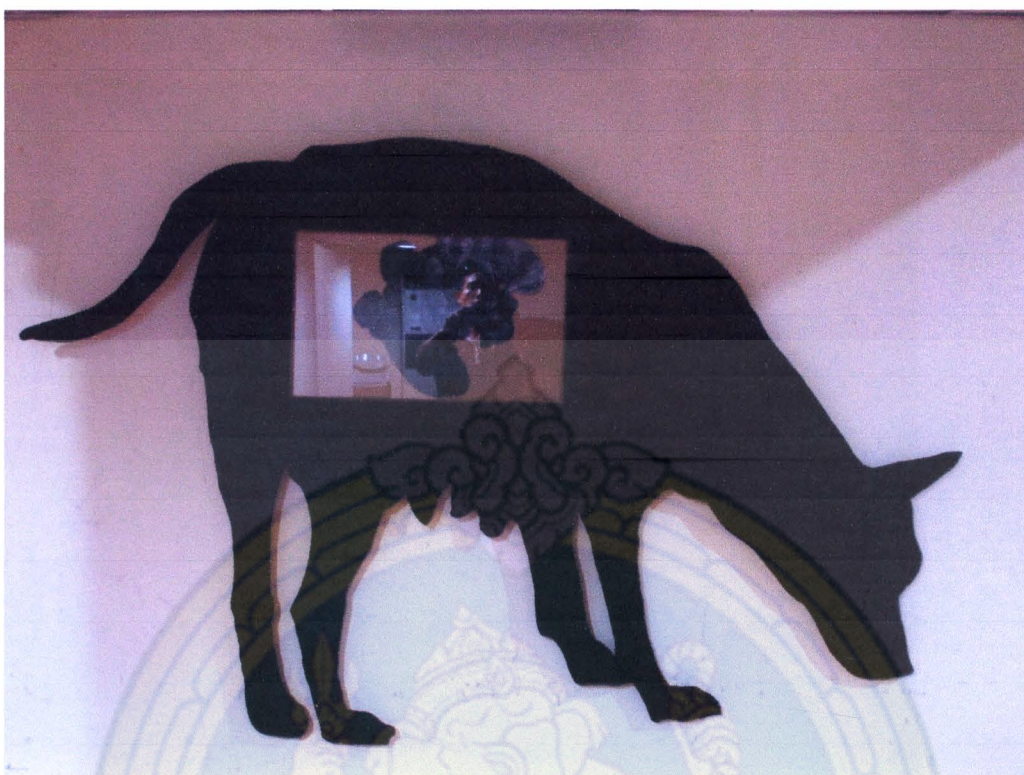




p.8

ภาพผลงาน นอกหน้าต่าง
เทคนิค สื่อประสม





p.9

ภาพผลงาน
เทคนิค

อู่ไร่รัก
สื่อประสม







p.10- p.11-p.12

ภาพผลงาน นี่แหละชีวิต (ประกอบด้วย 3 ชั้น)
เทคนิค สื่อประสม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน และการประเมินผล

โดยรวมๆแล้วนับได้ว่าผู้วิจัยมีความพึงพอใจกับ โครงการวิจัยชิ้นนี้ และถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี จากการวิเคราะห์ผลงานทั้งหมด พบว่า ยังมีจุดบกพร่องที่ต้องพัฒนา และค้นคว้า วิจัย แก้ไข ปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

ผลงานชิ้นที่ 1 ยางรถยนต์รัล็ก

ผู้วิจัยต้องการแสดงออกถึง สุนัขที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ และถูกทิ้งเอาไว้กลางถนน ถูกรถคันอื่นๆทับไปทับมา ร่างที่ไร้วิญญาณถูกบดขยี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระดูกแหลกเหลว ส่วนบางตัวถูกคนลากไปไว้ข้างถนนแล้วปล่อยทิ้งอยู่เช่นนั้น เนื้อหนังที่เน่าเฟะจะถูกหนอนชอนไช ถูกมดกัดแทะจนเหลือแต่กระดูกและแห้งหายกลายเป็นผงธุลีไปในที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลหลักในการทำงานชิ้นนี้คือ การเดินทางถ่ายภาพสุนัขตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งพบอุปสรรคและปัญหา คือถ่ายรูปได้ลำบาก เพราะส่วนใหญ่แล้วสุนัขจะเสียชีวิตอยู่กลางถนน ทำให้ถ่ายรูปยากเพราะต้องเข้าไปถ่ายรูปกลางถนนที่มีรถวิ่งผ่านไปมาด้วยความเร็วสูง ทำให้ผู้วิจัยต้องเสี่ยงอันตรายอยู่ไม่น้อย

ขั้นตอนการสร้างสรรค์พบอุปสรรคบ้างเล็กน้อย คือ

1. การเจาะกระดาษ เมื่อเจาะครั้งแรกใช้กรรไกร ซึ่งไม่สามารถทำให้กลมได้ดังต้องการ จึงมองหาอุปกรณ์ช่วยอื่นๆ พบว่า การใช้วงเวียนคัทเตอร์ตัด ทำให้ตัดได้รวดเร็ว แม่นยำ
2. การทำวงกลมขนาดใหญ่ทำได้ยาก แต่เมื่อใช้ตะปูตอกตรงกลางแล้วซึ่งเชือกผูกปลายไว้ด้วยดินสอ เมื่อวาดรัศมีทำให้ได้วงกลมที่ใหญ่ขึ้น และกลมตามต้องการ
3. การใส่ผลงานลงในยางรถยนต์ ขึ้นวางแผนคาดว่าจะนำผลงานติดข้างใน แต่พอลงมือทำจริงพบว่า การนำผลงานมาอยู่ข้างนอกสามารถทำได้สะดวก และได้ผลลัพธ์ของเนื้อหาเป็นที่พึงพอใจเช่นเดียวกัน

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้นทางแห่งความตาย

ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยต้องการสื่อถึงปัญหาที่ต่อเนื่องกับผลงานชิ้นแรก โดยสร้างสรรค์ให้มีมิติขององค์ประกอบที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อสะท้อนภาพและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกได้ดียิ่งขึ้น เมื่อลงมือสร้างสรรค์จริง พบปัญหาคือปัญหาการประกอบรูปทรง 3 ส่วน ให้ได้องค์ประกอบที่ตรงตามเนื้อหา และมีมิติในงานศิลปะที่แตกต่าง ในขั้นวางแผนคาดว่าจะติดตั้งรูปสุนัขลอยตัวในลักษณะการห้อยอยู่ข้างบน แต่พอทำจริงเมื่อดูภาพโดยรวมแล้วจึงเปลี่ยนแผนมาเป็นการติดตั้งบนพื้น เพราะเกิดความรู้สึกเหมือนจริง และได้อารมณ์ความรู้สึกสะท้อนใจมากกว่า

ส่วนปัญหาด้านเทคนิคในการสร้างรูปสุนัขลอยตัว พบว่า

1. การขึ้นโครงร่างด้วยลวดอลูมิเนียม และลวดเหล็กจะทำให้ได้ผลงานที่แข็งแรงกว่าขึ้นโครงด้วยลวดอลูมิเนียมเพียงอย่างเดียว แต่ลวดอลูมิเนียมเป็นโครงอ่อนจะทำให้ติดตั้งเป็นรูปทรงได้ง่าย เมื่อใช้ควบคู่กันทำให้เกิดผลงานที่สมบูรณ์
2. การใช้สาลี่หุ้มปลายไม้แล้วจุ่มน้ำยาพาราจันชุ่มทา (ตะ) ลงไปบนใยสังเคราะห์ ถ้าใส่น้ำยาพารามากเกินไปจะให้ความรู้สึกไม่สมจริง ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญในการจุ่ม แล้วทา (ตะ) น้ำยาพาราที่พอดีและลงตัว เพื่อให้เกิดพื้นผิวสุนัขที่คล้ายจริงที่สุด
3. การใช้สีอะคริลิกสีแดงผสมกับน้ำ ต้องใช้น้ำในสัดส่วนที่มากกว่า เพื่อให้ได้ลักษณะเหลวคล้ายเลือด

เมื่อสร้างสรรค์งานจริง บางครั้งเทคนิคใหม่ๆอาจเกิดขึ้นจากความบังเอิญ เช่น การค้นพบว่าน้ำยาพาราเมื่อทาบนท่อน้ำพีวีซี 4-5 รอบ แล้วรองนึ่งจึงลอกออก เมื่อนำมาบีบขยำให้มีลักษณะยุ่ย จะคล้ายคลึงกับลักษณะลำไส้สุนัขที่ทะลักออกมาจากแรงกระแทก การค้นพบเกิดขึ้นจากการที่ผู้วิจัยทำน้ำยาพาราหกแล้วทิ้งไว้ไม่ได้เช็ดออก เมื่อมาพบอีกครั้งและพินิจดูรูปร่างลักษณะผิวของยางพาราที่แห้งจะมีความหนืดๆ หนึบๆคล้ายลำไส้ จึงได้ทดลองนำมาใช้เป็นเครื่องมือวิจัยอีกชิ้นหนึ่งและพบว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง

แต่เมื่อผู้วิจัยสังเกตลักษณะถุงท้องของสตรีที่เมื่อถอดออกจะมีลักษณะบาง และยาว ทั้งยังมีช่องว่างสำหรับสวมในขนาดที่เมื่อถอดออกจะมีลักษณะคล้ายลำไส้ จึงได้ทดลองใช้สาลี่ใส่เข้าไปในถุงท้อง อัดสาลี่เข้าไปจนเต็มและนำน้ำยาพาราทาซ้ำ จากนั้นใช้เบาะแขวนผสมสีราสเบอร์รี่ (สีผสมอาหาร) ราวทับตามตำแหน่งที่เหมาะสมกับเนื้อหาของชิ้นงาน พบว่าเบาะมีความเหนียวข้นเหมือนเลือดทำให้ได้ความสมจริง

ผลงานชิ้นที่ 3 กัน

ผู้วิจัยต้องการวาดรูปสุนัขลงบนวัสดุกระดาษเก่าที่ผ่านการใช้งานแล้ว และผู้วิจัยวางแผนไว้ว่าจะวาดในขนาดใหญ่ ถ้าเป็นกระดาษซื้อใหม่ย่อมไม่เป็นปัญหา แต่ผู้วิจัยต้องการกระดาษเก่า ปัญหาของผู้วิจัย คือการหาวัสดุ (กระดาษใช้แล้ว) ที่เหมาะสมเพื่อรองรับรูปวาด แล้วในที่สุดผู้วิจัยก็พบกล่องตุ๋นเก่า ซึ่งมีความแข็ง มีสี และขนาดตามต้องการ

ในการรวบรวมข้อมูลรูปสุนัข ลักษณะท่าทีของสุนัขก็มีความสำคัญ ลักษณะที่ผู้วิจัยเลือกในแต่ละรูปต้องสื่อถึงความหมายที่ต้องการ บังเอิญว่ารูปที่เลือกนี้เป็นรูปที่ไม่สมบูรณ์ คือ เป็นภาพถ่ายที่ขาดข้อมูลตรงช่วงขาพอดี แต่ผู้วิจัยต้องการได้ภาพที่สมจริง และสุนัขตัวนั้นเป็นสุนัขจรจัดที่ผู้วิจัยพบระหว่างเส้นทางการเดินทางบนถนนเส้นหนึ่ง เป็นสุนัขที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน ผู้วิจัยจึงไม่สามารถกลับไปถ่ายภาพซ้ำได้โดยง่าย จึงต้องเสียเวลาไปกับการสืบค้นรูปสุนัขตัวเดียวกันนี้ที่ได้ถ่ายไว้ในคราวเดียวกันแต่ในอิริยาบถอื่นๆ เพื่อดูลักษณะ “ขา” ก่อนที่จะนำมาเทียบเคียงและร่างภาพต่อเติมให้สมจริง

ขั้นตอนการระบายสี ผู้วิจัยทดลองใช้ หมึกจีนลงสีเป็นอันดับแรก และปาดสีพาสเทลสีขาว เทา ดำ เพื่อเก็บรายละเอียดให้สมจริงอีกครั้ง ซึ่งได้ภาพผิวของสุนัขที่ดูมีร่องรอยเหมือนเป็นโรคผิวหนัง ได้อารมณ์ความรู้สึกของสุนัขจรจัดตามต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 4 เฟซบุ๊ก

ผู้วิจัยต้องการเขียนภาพสุนัขจรจัดลงบนผ้าเก่า ผ้าสีขาวซึ่งแต่เดิมเคยขาวใสสะอาด แต่เมื่อเดินทางผ่านกาลเวลาและต้องซับเอาสิ่งสกปรกทำให้ผ้าขาวกลายเป็นผ้าหมอง และไม่อาจทำให้ใสสะอาดได้ดังเดิม เปรียบกับสังคม ที่เต็มไปด้วยปัญหาที่หมักหมมสั่งสมมายาวนาน ส่วนภาพสุนัขโตเต็มวัย 1 ตัวและลูกสุนัข 1 ตัว มีลักษณะท่าทีคล้ายกำลังเดิน ผู้วิจัยต้องการสื่อความหมายว่า สุนัขโตเต็มวัยนำพาลูกสุนัขออกเดินทางเข้าสู่สังคมที่ต้องต่อสู้ ต้าน

ปัญหาที่พบคือ การใช้ผ้าผืนใหญ่ทำให้เกิดปัญหาในการใส่กรอบกระจก เพราะไม่สามารถใส่กรอบกระจกตามร้านทั่วไปได้ จึงต้องสั่งกระจกขนาดพิเศษ

ผลงานชิ้นที่ 5 ดับ

ผู้วิจัยต้องการสื่อสะท้อนถึงปัญหาของสุนัขที่ถูกยาเบื่อ หรือถูกวางยา เพราะคนที่วางยาอาจต้องการตัดปัญหาความรำคาญ ผลงานที่แสดงออกในลักษณะของความสะเทือนใจ คราบเลือด และร่องรอยแห่งความเจ็บปวดแทรกซึมอยู่ในร่างกายของสุนัข ผ่านการแสดงออกในรูปลักษณะของรูปสุนัขลอยตัว

ปัญหาคือการรวบรวมข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่อาจไม่ได้ข้อมูลชัดเจนนัก ซึ่งตัวผู้วิจัยเองไม่เคยมีประสบการณ์ตรง (ไม่เคยเห็นสุนัขที่กำลังทุกข์ทรมานเนื่องจากถูกวางยา) ทำให้ต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มจากการสอบถามผู้มีประสบการณ์ นำมาผนวกกับจินตนาการ และประสบการณ์การเห็นสุนัขที่เสียชีวิตแล้วในรูปแบบอื่นๆ

ผลงานชิ้นที่ 6 รังเกียจ

ผู้วิจัยเลือกรูปสุนัขที่ต้องการและร่างภาพขึ้นจำนวน 3 รูปโดยใช้เทคนิคที่แตกต่างกัน จัดวางองค์ประกอบให้สลับกันกับภาพพอทเทรตของคนที่ทำท่า “รังเกียจ”, “เหม็น” โดยต้องการผ่อนคลายอารมณ์ผู้ชมจากการชมงานหนักๆ มาชมงานเบาๆ แต่มีความนัยที่ซ่อนอยู่ในเรื่องของสุนัขจรจัดที่ย่อมไม่เป็นที่ต้องการเช่นเดิม

ปัญหาคือผู้วิจัยได้ทดลองใช้เทคนิคการลาเทกซ์กวนผสมหมึกจีน ขณะที่หมึกและกาวยังมีลักษณะหมาดๆ ใช้กระดาษเปล่ามาประกบภาพและกดทับเบาๆ ให้ทั่วก่อนดึงแผ่นกระดาษออกเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่มีร่องรอยตามต้องการ รอแห้งและแต่งด้วยหมึกจีนสีดำทับอีกครั้ง ซึ่งทำให้ได้ลักษณะพื้นผิวตามต้องการ แต่กาวลาเทกซ์ทำให้การเขียนหมึกจีนทำได้ค่อนข้างยาก และใช้เวลามากกว่าปกติ

ผลงานชิ้นที่ 7 นอกหน้าต่าง

ผู้วิจัยเตรียมผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ส่วน คือ ส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการวาด และส่วนที่เป็นหน้าต่างเก่าเพื่อนำมาจัดองค์ประกอบให้ได้เนื้อหาเรื่องของการมองออกไปนอกหน้าต่าง ที่ควรจะมีความรู้สึกเป็นอิสระ แต่ถูกกรงที่กั้นอยู่แสดงออกถึงความอึดอัด ไม่เป็นอิสระ ถูกจำกัดกรอบ จำกัดความคิด

ส่วนภาพคนที่ใช้ชีวิตร่วมกับสุนัขโดยใช้เทคนิคต่างทับทิมกับหมึกจีนสีดำและดินสอเขียนฟิล์มสีขาวแต่งรูปสุนัขให้ได้พื้นผิวตามต้องการ ผู้วิจัยต้องการแสดงออกถึงสิ่งมีชีวิต 2 ชนิดที่ต่างเผ่าพันธุ์ แต่ใช้ชีวิตร่วมกันภายใต้กรอบของสังคมอย่างเดียวกัน

ปัญหาในการสร้างงานชิ้นนี้ คือ เมื่อแรกวางแผนงานต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ เก้าชนิดอื่น แต่เมื่อพบหน้าต่างไม้เก่าที่มีลูกกรงติดอยู่ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงาน จึงเปลี่ยนแผนที่วางไว้แต่แรกเปลี่ยนจากการใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้เก่ามา เป็น “บานหน้าต่างเก่า” ซึ่งเมื่อสร้างผลงานออกมาแล้วได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ผลงานชิ้นที่ 8 อุ่นไอรัก

ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ส่วน ส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการวาด และส่วน ที่เป็นไม้ัดนำมาตัดเป็นรูปทรงสุนัขแล้วเจาะรูเป็นรูสี่เหลี่ยม นำมาจัดองค์ประกอบให้ ได้เนื้อหาการสื่อความสัมพันธ์ความรักระหว่างแม่ลูก ลักษณะท่าทีของแม่สุนัขคล้าย กับการออกหาอาหาร แต่ในขณะที่เดินหาอาหารก็นึกถึงลูกอยู่ตลอดเวลา ผู้วิจัย ต้องการให้ผู้ชมรู้สึกถึงความรัก และคิดต่อยอดไปถึงว่า ลูกสุนัขจรจัดเหล่านี้จะมีชีวิต รอดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ไปได้อีกกี่วัน

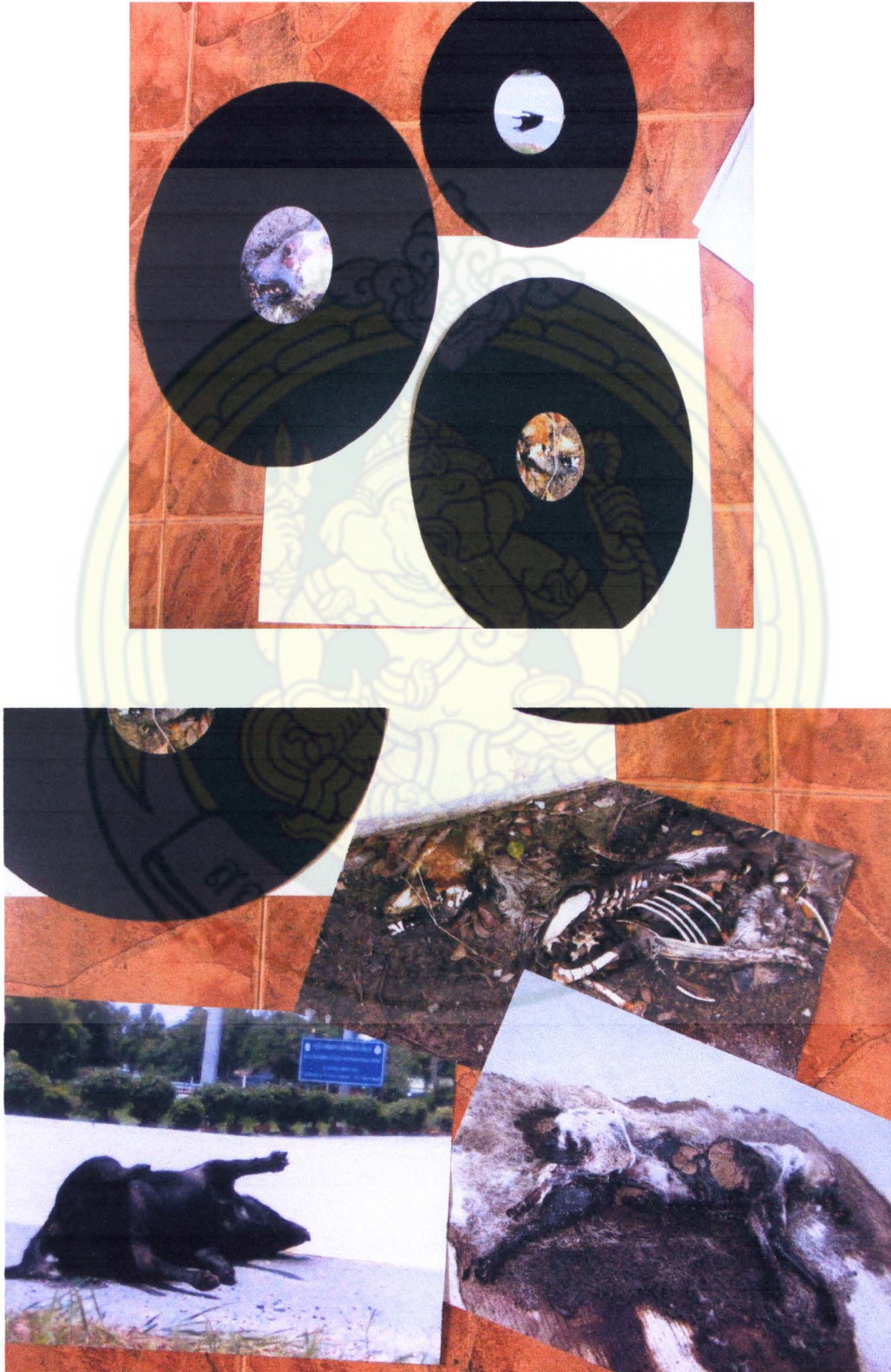
ปัญหาที่พบคือ ผู้วิจัยได้ใช้กระดานไม้ัดทำเป็นรูปทรงสุนัขแล้วตัดฉลุตาม รูปทรง แต่เมื่อตัดเสร็จพบว่าเนื้อไม้บิด ทำให้รูปทรงไม่เป็นตามต้องการ จึงคิด แก้ปัญหาด้วยการทำโครงสร้างไว้ด้านหลังเพื่อยึดรูปทรงให้คงรูปตามต้องการ

ผลงานชิ้นที่ 9 นีแหละชีวิต

ผลงานประกอบด้วยชิ้นงาน 3 รูป ผู้วิจัยต้องการสื่อถึงชีวิตของสุนัขจรจัดใน รูปลักษณะต่าง ๆ กัน และโดยการใช้เทคนิคการวาดในรูปแบบที่แตกต่าง รวมทั้งใช้วัสดุ รองรับการวาดที่แตกต่างกันด้วย แต่โดยรวมจะสื่อถึงความหมายเดียวกัน คือความ ทุกข์ ความลำบาก การถูกละทิ้ง ไม่เป็นที่ต้องการ

ปัญหาในการทำงานทั้ง 3 ชิ้นนี้ เนื่องจากผู้วิจัยใช้วัสดุที่ไม่ใช่วัสดุทั่วไปที่หาซื้อ ได้ตามปกติ แต่เป็นวัสดุไม้เก่า กระดาษเก่า ซึ่งผู้วิจัยเลือกวัสดุที่มีร่องรอยการใช้งาน เหล่านี้เพื่อให้ได้พื้นผิวที่มีร่องรอยแห่งความทุกข์ แต่การใช้วัสดุเช่นนี้ทำให้มีปัญหาใน การจัดองค์ประกอบตามต้องการ เพราะผู้วิจัยต้องการวางรูปสุนัขและร่องรอยจาก พื้นผิวของวัสดุให้สอดคล้องกัน และพอทำสำเร็จแล้ว ปัญหาคือการใส่กรอบกระจกที่ ต้องอาศัยความชำนาญของผู้ใส่กรอบ เพื่อให้ได้ภาพที่คงความหมาย และคง องค์ประกอบของรูปไว้ตามที่ผู้วิจัยต้องการ

ขั้นตอนการสร้างผลงานชิ้นที่ 1 ยางรถยนต์รำลึก





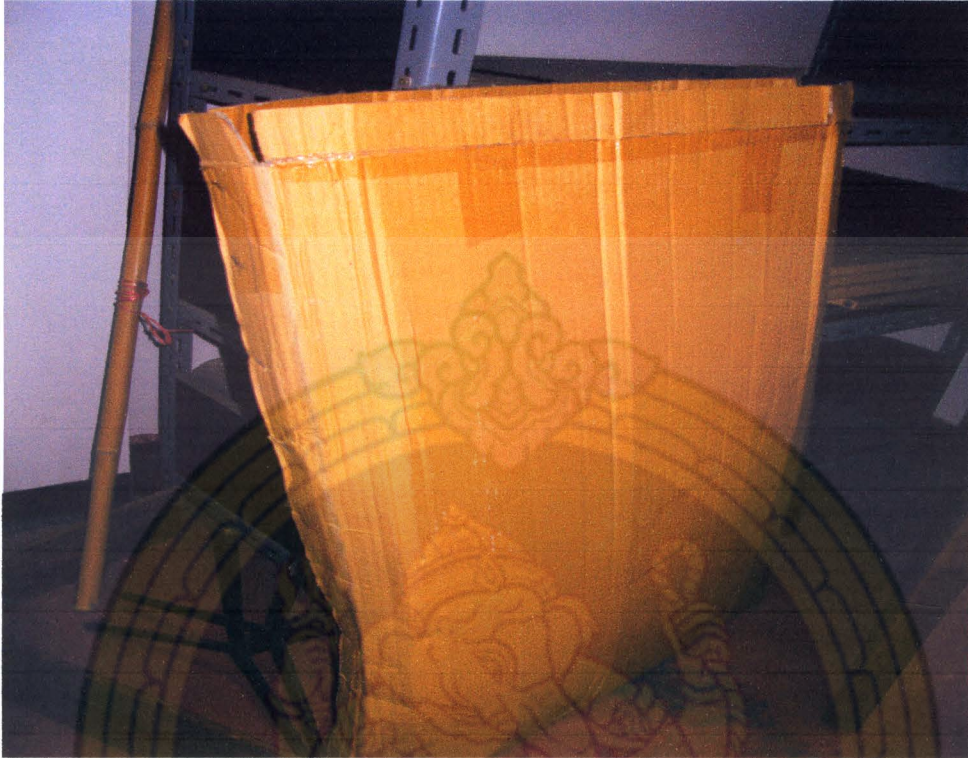
ขั้นตอนการสร้างผลงานชิ้นที่ 2 เส้นทางแห่งความตาย





p.17- p.18 -p.19

ขั้นตอนการสร้างผลงานชิ้นที่ 3 คัน



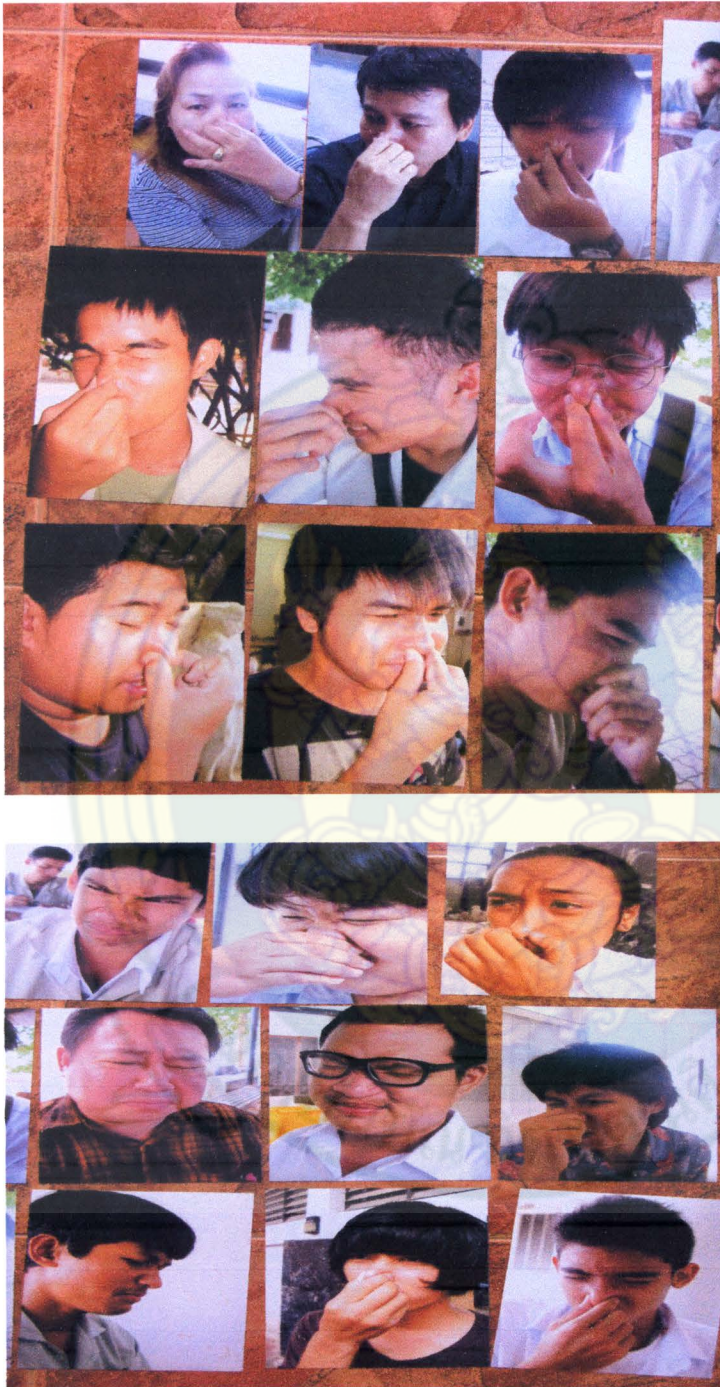
ขั้นตอนการสร้างผลงานชั้นที่ 4 เผ็ดญุโชค

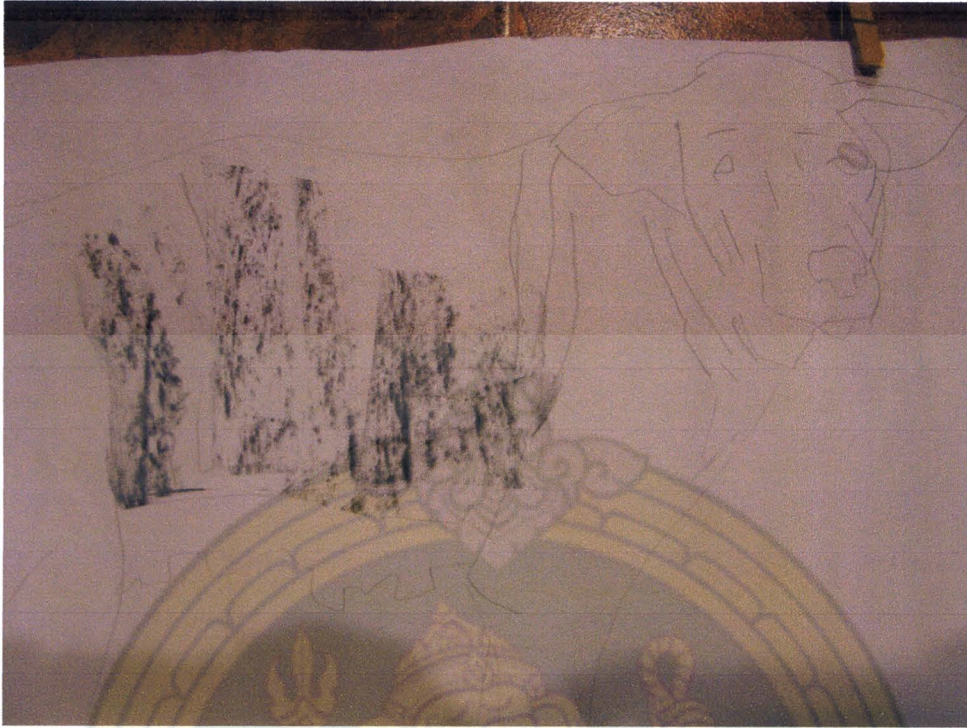


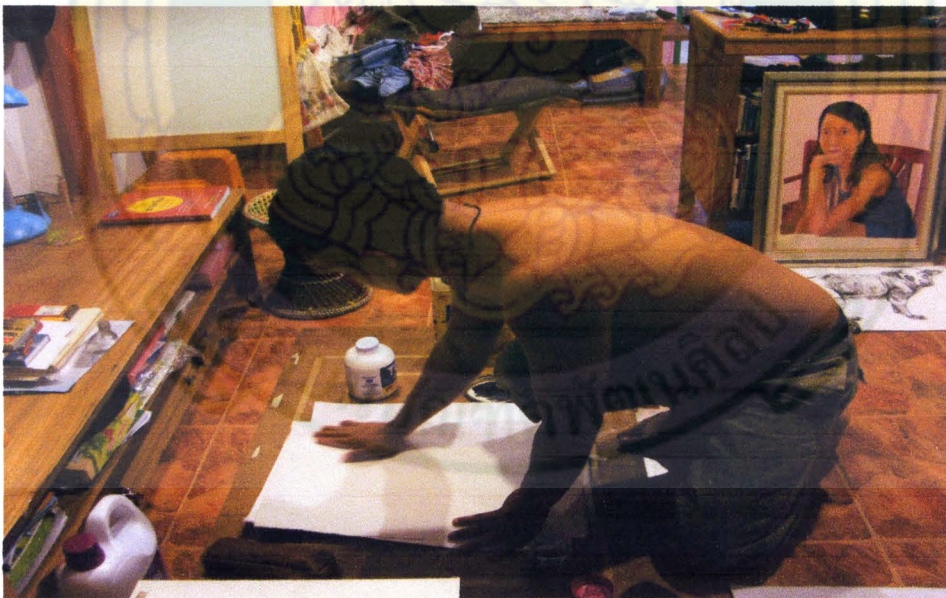
ขั้นตอนการสร้างผลงานชิ้นที่ 5 ดับ

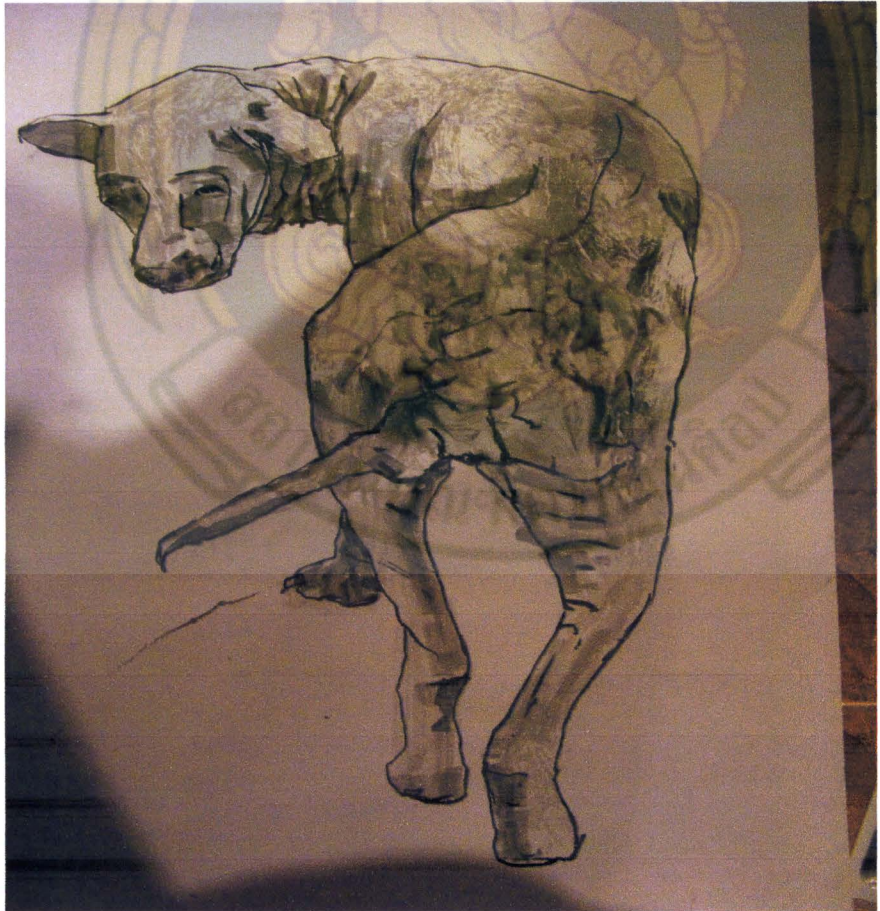
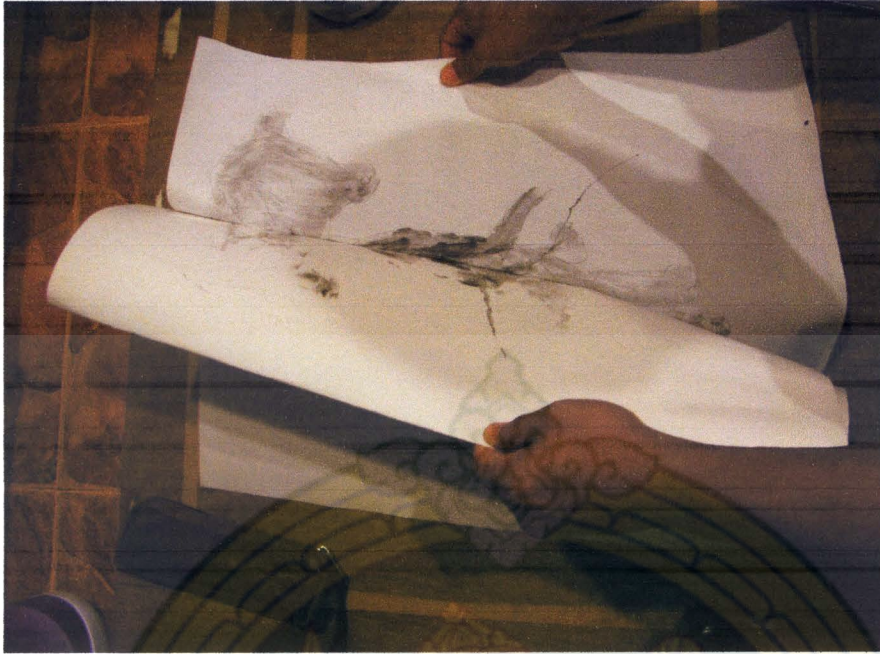


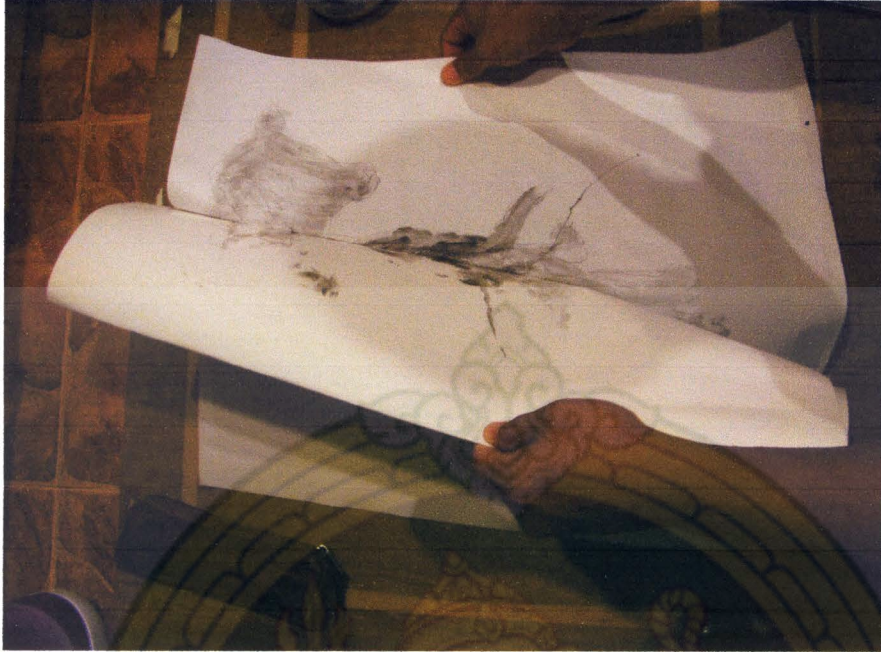
ขั้นตอนการสร้างผลงานชั้นที่ 6 รังเกียจ











ขั้นตอนการสร้างผลงานชั้นที่ 7 นอกหน้าต่าง



ขั้นตอนการสร้างผลงานชั้นที่ 8 อุ้งไอรัก



ขั้นตอนการสร้างผลงานชั้นที่ 9 นี้แหละชีวิต



การประเมินผล

และเพื่อให้รายงานการวิจัยฉบับนี้ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบประเมินผลที่วัดจากเครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม) มาด้วย

โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 32 คน ตามความเหมาะสมกับโครงการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี กลุ่มนี้เป็นกลุ่มเด็ก ซึ่งย่อมมีความสำคัญต่อประเทศชาติอย่างยิ่งในอนาคต เราจะวางแผนปลูกสร้างสังคมให้ดีขึ้นได้ เราต้องปลูกฝังตั้งแต่วัยเยาว์ที่เป็นหน่ออ่อนเช่นนี้ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงไม่มองข้ามความคิด ทัศนนะ และมุมมองของเด็กวัยนี้ ซึ่งย่อมเป็นผู้มีความคิดสดใหม่ และมีจินตนาการอันกว้างไกล ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าเด็ก ๆ จะมีความรู้สึกตอบสนองต่อผลงานแตกต่างจากผู้ใหญ่หรือไม่
2. กลุ่มสัตวแพทย์ และผู้ที่ทำงานช่วยเหลือสัตว์แพทย์ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิดและคุ้นเคยกับสัตว์ ทัศนนะ อารมณ์ และความรู้สึกตอบสนองต่อผลงานของคนกลุ่มนี้ จึงมีความสำคัญสำหรับผู้วิจัยมาก เพราะเป้าหมายของงานวิจัยผู้วิจัยต้องการศึกษาเรื่องอารมณ์ตอบสนองต่อปรากฏการณ์แรก และความเข้าใจความหมายแฝง ไปจนถึงความสมจริงของผลงาน
3. กลุ่มคนทำงานด้านศิลปะ มีความสำคัญต่อการศึกษาประเมินผลของผู้วิจัยเช่นกัน เพราะคนกลุ่มนี้จะคุ้นเคยกับงานศิลปะประเภทต่างๆ และโดยส่วนใหญ่ย่อมเป็นผู้มีความรู้สึกละเอียดอ่อน ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยว่าบุคคลกลุ่มนี้จะมีทัศนนะ อารมณ์ และความรู้สึกตอบสนองต่อผลงานอย่างไร
4. กลุ่มบุคคลทั่วไป หลากหลายอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยเพื่อนำมาเปรียบเทียบสัดส่วนกันว่า สำหรับบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้คุ้นเคยกับการทำงานศิลปะ และไม่ได้เป็นผู้สนใจในเรื่องสัตว์เป็นพิเศษ และส่วนใหญ่เป็นบุคคลซึ่งดิ้นรนใช้ชีวิตให้อยู่รอดท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจผันแปรเช่นนี้ บุคคลกลุ่มนี้จะมีทัศนนะ อารมณ์ และความรู้สึกตอบสนองต่อผลงานอย่างไร

เครื่องมือวิจัยนี้ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 3 ท่าน คือ

1.ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย สุกชีโชติ

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.ดร.เตยงาม คุปตะบุตร

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ซึ่งผลการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยนั้น ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี และ ดร.เตยงาม คุปตะบุตร ทั้ง 2 ท่านได้พิจารณาว่าสอดคล้องทั้งหมด แต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย สุกชีโชติ ได้มีข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยยอมรับ และได้ตัดผลของการประเมินแบบสอบถาม ในส่วนที่ 2(ข้อ 7) ที่มีคำถามว่า ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขนิจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ให้คุณค่าและแรงบันดาลใจแก่ท่านมากน้อยเพียงใด? ออก เพราะผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย สุกชีโชติ มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง

สำหรับในส่วนที่ 2 (ข้อ 6) มีคำถามว่า ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ท่านคิดว่ามีความสมจริงเหมาะสมกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด? ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง เช่นกัน

แต่ผู้วิจัยเลือกที่จะไม่ตัดคำถามข้อนี้ออกจากผลของการประเมิน เพราะคำถามข้อนี้คือข้อสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า เทคนิคทั้งหมดที่ผู้วิจัยเลือกใช้นั้นตอบสนองต่อเนื้อหาของผลงานหรือไม่? และผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยอีก 2 ท่านล้วนมีความเห็นว่า สอดคล้อง

ทั้งนี้เพื่อให้การใช้เครื่องมือวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านได้ให้คำแนะนำ และเป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาตามที่ผู้วิจัยได้วางแผนไว้

การประเมินผลจากแบบสอบถาม

กลุ่มที่ 1. เยาวชนอายุระหว่าง 10 -15 ปี

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช้หรือไม่	75	21.87	3.12	
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	46.87	34.37	18.75	
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	81.25	18.75		
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	84.37	12.5	3.12	
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านบังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	84.37	12.5	3.12	
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ ท่านคิดว่ามีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานเพียงใด	62.5	34.37	3.12	

ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึง ปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	62.5	37.5		
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำ ให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่า เห็นใจมากน้อยเพียงใด	59.37	40.62		
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่ หรือไม่	78.12	12.5	9.37	
4	ท่านคิดว่าสุนัขจรจัดเป็นข้อบ่งชี้หนึ่งที่แสดง ให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไขปรับปรุง ใช่หรือไม่	68.75	25	3.12	
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจใน เรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	75	21.87	3.12	

กลุ่มที่ 2. สัตวแพทย์ และ ผู้ช่วยเหลือสัตวแพทย์

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	21.87	31.25	46.87	12.5
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	18.75	34.37	40.62	
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	25	62.5	12.5	
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	62.5	31.25	6.25	
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านบังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	62.5	34.37	3.12	
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ ท่านคิดว่าจะมีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด	31.25	59.37	9.37	

ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	31.25	62.5	6.25	
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจมากน้อยเพียงใด	25	65.62	9.37	
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่	31.25	62.5	6.25	
4	ท่านคิดว่าสุนัขจรจัดเป็นข้อบ่งชี้หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไขปรับปรุงใช่หรือไม่	28.12	62.5	9.37	
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	37.5	56.25	6.25	

กลุ่มที่ 3.ศิลปิน หรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปะ

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	68.75	25		6.25
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	12.5	28.12	53.12	6.25
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	50	40.62	9.37	
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะเทือนใจมากน้อยแค่ไหน	65.62	21.87	6.25	
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านบังเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	53.12	37.5	9.37	
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ ท่านคิดว่ามีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด	53.12	43.75	3.12	

ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	31.25	56.25	12.5	
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจมากน้อยเพียงใด	43.75	53.12	3.12	
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่	56.25	40.62	3.12	
4	ท่านคิดว่าสุนัขจรจัดเป็นข้อบ่งชี้หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไขปรับปรุงใช่หรือไม่	62.5	37.5		
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	53.12	46.87		

กลุ่มที่ 4.บุคคลทั่วไป

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	21.87	43.75	34.37	
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	6.25	31.25	62.5	
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	31.25	43.75	25	
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	62.5	37.5		
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านบังเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	31.25	62.5	6.25	
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ ท่านคิดว่าเป็นความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด	46.87	53.12		

ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูป
สุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึง ปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	31.25	46.87	21.87	
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำ ให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่า เห็นใจมากน้อยเพียงใด	18.75	62.5	18.75	
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่ หรือไม่	31.25	43.75	25	
4	ท่านคิดว่าสุนัขจรจัดเป็นข้อบ่งชี้หนึ่งที่แสดง ให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไขปรับปรุง ใช่หรือไม่	43.75	31.25	25	
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจใน เรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	15.62	62.5	21.87	

จากการสำรวจแบบสอบถาม และแปลค่ามาเป็นตัวเลข เพื่อประเมินผลการวิจัย
ในครั้งนี้ โดยรวมแล้วนับว่าได้รับการตอบสนองจากผู้ชมเป็นอย่างดี และบรรลุ
เป้าหมายตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้ง 2 ระดับ

ระดับแรก ต้องการศึกษาวិจัยว่าผู้ชมมีความรู้สึกสะท้อนใจในผลงานที่เห็น
หรือไม่ และเทคนิควิธีการที่ผู้วิจัยเลือกใช้สามารถทำให้เกิดความรู้สึกสมจริงหรือไม่

ซึ่งจากการประเมินผล พบว่ากลุ่มบุคคลทั้ง 4 กลุ่ม มีความรู้สึกสะท้อนใจ และ
รู้สึกถึงความสมจริง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 68.7

ระดับที่สอง ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงความรู้สึกตอบสนอง และความคิดต่อยอด
ในเรื่องของสังคม ก็พบว่าในบุคคลทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อชมผลงานแล้วมีความรู้สึกถึงปัญหา
ของสังคมถึงร้อยละ 45.3

ส่วนรายละเอียดค่าเฉลี่ยในแต่ละคำถามได้แจกแจงไว้ชัดเจนแล้วดังตาราง
ข้างต้น

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการวิจัยในหัวข้อ การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมมี

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมเพื่อเป็นแรงบันดาลใจแก่นักเรียน นักศึกษา โดยใช้สื่อศิลปะที่ตนเองมีความชำนาญ เพื่อสะท้อนปัญหาสังคม และผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยถึงอารมณ์ตอบสนองของผู้ชมงานที่มีต่อผลงานโครงการวิจัยชิ้นนี้ เพื่อนำไปสร้างสรรค์พัฒนาเทคนิค วิธีการใหม่ๆ ในการสร้างงานศิลปะ ไปจนถึงเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านศิลปะเพื่อให้มีความหลากหลาย มีมิติใหม่ๆ ที่น่าสนใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศแห่งศิลปะ และมีการเคลื่อนไหวเชิงศิลปะมากขึ้น

การศึกษาวิจัยจนทำให้ค้นพบเทคนิคใหม่ๆ จะเป็นแรงขับ หรือแรงบันดาลใจให้เกิดแก่ผู้เรียนศิลปะในแง่ที่ว่า ศิลปะสามารถสร้างสรรค์ได้โดยเทคนิคที่หลากหลาย ผู้ชมสามารถคิดนอกกรอบโดยนำเทคนิคที่ได้ไปต่อยอดสร้างสรรค์งานรูปแบบอื่นๆ ต่อไป ซึ่งนั่นคือในด้านเทคนิควิธีการ ส่วนในด้านเนื้อหาของงานวิจัยหลังจากผู้ชมได้ชมงานนี้แล้วผู้วิจัยปรารถนาให้ผู้ชมเกิดการตระหนักรู้ให้กว้างขวางแตกแขนงออกไปในเรื่องการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงสังคมให้มีความก้าวหน้าดีขึ้น

เมื่อเสร็จสิ้นการแสดงผลงานแล้ว ผู้วิจัยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ผลงานสำเร็จลงได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลของการศึกษาวิจัยการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม นี้จะยังประโยชน์แก่ผู้ชมงาน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และด้านเทคนิควิธีการที่ผู้สนใจจะสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในผลงานศิลปะ หรือแม้กระทั่งผลงานด้านอื่นๆ ต่อไป

ผลของการศึกษาวิจัย การค้นพบเทคนิคใหม่ๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำเทคนิคที่ค้นพบนี้ไปสร้างสรรค์ต่อยอดในผลงานชิ้นอื่นๆ และนำไปเผยแพร่ต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจได้ใช้ประโยชน์ต่อไป เพราะการค้นพบเทคนิคครั้งนี้ ล้วนใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายรอบๆ ตัว ราคาไม่แพง จึงสามารถนำไปใช้ได้จริง

บรรณานุกรม

1. ชาญชัย นิ่มสมบุญ. 2552. ศิลปะสื่ออารมณ์ของคนคุก. กรุงเทพฯ: คิงแรท, 187 หน้า
2. ทิปกร.2521. ศิลปะเพื่อชีวิต ศิลปะเพื่อประชาชน. กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์, 256 หน้า
3. เทวี ประสาท.2546 ศิลปะ รากฐานแห่งการศึกษา.นครปฐม: เรือนแก้วการพิมพ์, 246 หน้า
4. พุทธทาสภิกขุ. 2548 ธัมมิกสังคมนิยม. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, 211 หน้า



ภาคผนวก

1. เครื่องมือวิจัย
ตัวอย่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
2. เอกสารเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบงานวิจัย
3. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย
4. ประวัติผู้วิจัย



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย/สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย/สร้างสรรค์ การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คือ คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบ สอบถาม

ที่มีต่อผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชม

ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โปรดพิจารณา แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามที่ท่านเห็นสมควร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

.....

(นายพิเศษ โฟพิศ)

ครูชำนาญการ หัวหน้าโครงการวิจัย

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบประเมินการวิจัย/ สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	
1.เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศที่สาม	
2.ช่วงอายุ ☐ 10 -15 ☐ 16 - 24 ☐ 25 - 44 ☐ 45 -54 ☐ 55 ปีขึ้นไป	
3.วุฒิการศึกษาสูงสุด (ณ ปัจจุบัน) ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
5. อาชีพ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ สัตวแพทย์/ ผู้ช่วยเหลือสัตวแพทย์ ☐ ผู้ศึกษาหรือทำงานศิลปะ ☐ อื่นๆ (ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานบริษัท/ธุรกิจส่วนตัว/ ฯลฯ)โปรดระบุ.....	

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่				
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่				
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่				
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน				
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านยังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่				
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ท่านคิดว่ามีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด				
7	ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ให้คุณค่าและแรงบันดาลใจแก่ท่านมากน้อยเพียงใด				

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชม

ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อ	รายการคำถาม	ผลการประเมิน			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่				
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจในสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำ ช่องว่างระหว่างเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด				
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่				
4	ท่านคิดว่า สุนัขจรจัด เป็นข้อบ่งชี้หนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไข ปรับปรุงใช่หรือไม่				
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่				

ข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม.....
.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
ซึ่งจะยังประโยชน์ให้แก่ผู้วิจัย และการพัฒนางานด้านศิลปะต่อไป



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี งานอนุรักษ์สร้างสรรค์และวิจัยศิลปวัฒนธรรม

ที่ วธ ๐๘๑๘/พิเศษ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี

ด้วยข้าพเจ้า นายพิเศษ โพพิศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ ได้ทำการวิจัย/สร้างสรรค์ เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นและมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในการนี้ ผู้วิจัย/สร้างสรรค์มีความเห็นว่าต้องมีผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย สุขโขทัย ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๓. ดร.เตยงาม คุปตะบุตร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามหนังสือเชิญที่แนบมา
พร้อมนี้

พิเศษ โพพิศ

(นายพิเศษ โพพิศ)

ครูชำนาญการ

เรียนผอ. ๐๘๗.๗.พ.

- เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

- หากเห็นชอบโปรดลงนาม

๒๔ ส.ค. ๕๕

๒๔ ส.ค. ๕๕

— พ.ร.ว.

— ส.ก.พ. // ลอ

๒๕ ส.ค. ๕๕



ที่ รธ ๐๘๑๘/ว๔๖๙

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี
ถนนมาลัยแมน สพ.๗๒๐๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย/สร้างสรรค์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพิเศษ โพพิศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ได้ทำการวิจัย/สร้างสรรค์ เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัด ด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นและมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในการนี้ ผู้วิจัย/สร้างสรรค์เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับเชิญจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑูรย์ พูนสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี

ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม

โทร.๐-๓๕๕๕-๕๓๗๐

E-mail : Cfasp@bpi.ac.th

อันได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
ขอ อรรถสิทธิ์ คุ้มกัน ในตำแหน่งผู้วิจัย
ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(พ.อ.วิฑูรย์ มุกดามณี)
๒๗ ส.ค. ๕๕



ที่ วธ ๐๘๑๘/ว๔๗๐

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี
ถนนมาลัยแมน สพ.๗๒๐๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย สุกชีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย/สร้างสรรค์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพิเศษ โพพิศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ได้ทำการวิจัย/สร้างสรรค์ เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัด ด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นและมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในการนี้ ผู้วิจัย/สร้างสรรค์เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับเชิญจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑูรย์ พูนสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี

ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๓๗๐

E-mail : Cfasp@bpi.ac.th

ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัย

ที่ วธ ๐๘๑๘/ว๔๖๙



วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี
ถนนมาลัยแมน สพ.๗๒๐๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.เตยงาม คุปตะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย/สร้างสรรค์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพิเศษ โพพิศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ได้ทำการวิจัย/สร้างสรรค์ เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัด
ด้วยเทคนิคสื่อประสม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นและมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความ
เที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในการนี้ ผู้วิจัย/สร้างสรรค์เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์
จึงมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียด
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับเชิญจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑูรย์ พูนสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี

ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม

โทร.๐-๓๕๕๕-๕๓๗๐

E-mail : Cfasp@bpi.ac.th

บันทึกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

นางงาม คุปตะบุตร

(ดร.นางงาม คุปตะบุตร)

๔๘.๘.๕๕

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย/สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย/สร้างสรรค์ การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คือ คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบ สอบถามที่มีต่อผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. โปรดพิจารณาแบบสอบถามดังกล่าวว่าสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามที่ท่านเห็นสมควร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง



(นายพิเศษ โพพิศ)

ครูชำนาญการ หัวหน้าโครงการวิจัย

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบประเมินการวิจัย/ สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน
1.เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศที่สาม	
2.ช่วงอายุ ☐ 10 - 15 ☐ 16 - 24 ☐ 25 - 44 ☐ 45 - 54 ☐ 55 ปีขึ้นไป	
3.วุฒิการศึกษาสูงสุด (ณ ปัจจุบัน) ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ สัตวแพทย์/ ผู้ช่วยเหลือสัตวแพทย์ ☐ ผู้ศึกษาหรือทำงานศิลปะ ☐ อื่นๆ (ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงาน บริษัท/ธุรกิจส่วนตัว/ลาฯ)โปรดระบุ.....	

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	✓		
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	✓		
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	✓		
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านยังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ท่านคิดว่าจะมีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด	✓		
7	ผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ให้คุณค่าและแรงบันดาลใจแก่ท่านมากน้อยเพียงใด	✓		

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชม

ผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	✓		
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจในสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำมากน้อยเพียงใด	✓		
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่	✓		
4	ท่านคิดว่า สุนัขจรจัด เป็นข้อบ่งชี้หนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไข ปรับปรุงใช่หรือไม่	✓		
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	✓		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย/สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย/สร้างสรรค์ การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คือ คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบ สอบถามที่มีต่อผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. โปรดพิจารณาแบบสอบถามดังกล่าวว่าสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามที่ท่านเห็นสมควร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง



(นายพิเศษ โพพิศ)

ครูชำนาญการ หัวหน้าโครงการวิจัย

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบประเมินการวิจัย/ สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน
1.เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศที่สาม	
2.ช่วงอายุ ☐ 10 - 15 ☐ 16 - 24 ☐ 25 - 44 ☐ 45 - 54 ☐ 55 ปีขึ้นไป	
3.วุฒิการศึกษาสูงสุด (ณ ปัจจุบัน) ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ สัตวแพทย์/ ผู้ช่วยเหลือสัตวแพทย์ ☐ ผู้ศึกษาหรือทำงานศิลปะ ☐ อื่นๆ (ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงาน บริษัท/ธุรกิจส่วนตัว/ ฯลฯ)โปรดระบุ.....	ควรแบ่งกลุ่มกว้าง ตาม ระดับชั้น ใน สูง , กลาง , ล่าง หรือ อื่นๆ .

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัด ด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	✓		ดี: ค.วิ.น.
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	✓		สังคม.
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		สังคม.
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	✓		ดี: ค.วิ.น.
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านบังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		สังคม.
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ท่านคิดว่าจะมีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด		✓	ไม่ตรงกลุ่มนัก
7	ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ให้คุณค่าและแรงบันดาลใจแก่ท่านมากน้อยเพียงใด		✓	แรงบันดาลใจ 7.9

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชม

ผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	✓		
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจในสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำมากน้อยเพียงใด	✓		
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่	✓		
4	ท่านคิดว่า สุนัขจรจัด เป็นข้อบ่งชี้หนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไข ปรับปรุงใช่หรือไม่	✓		
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	✓		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอภิสิทธิ์ คุ้มคำ).

ตำแหน่ง.....

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย/สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย/สร้างสรรค์ การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คือ คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบ สอบถามที่มีต่อผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชมผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. โปรดพิจารณาแบบสอบถามดังกล่าวว่าสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามที่ท่านเห็นสมควร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง



(นายพิเศษ โพพิศ)

ครูชำนาญการ หัวหน้าโครงการวิจัย

วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบประเมินการวิจัย/ สร้างสรรค์

เรื่อง การสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน
1.เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศที่สาม	
2.ช่วงอายุ ☐ 10 -15 ☐ 16 - 24 ☐ 25 - 44 ☐ 45 -54 ☐ 55 ปีขึ้นไป	
3.วุฒิการศึกษาสูงสุด (ณ ปัจจุบัน) ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ สัตวแพทย์/ ผู้ช่วยเหลือสัตวแพทย์ ☐ ผู้ศึกษาหรือทำงานศิลปะ ☐ อื่นๆ (ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงาน บริษัท/ธุรกิจส่วนตัว/ ฯลฯ)โปรดระบุ.....	

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชอบชมงานศิลปะใช่หรือไม่	✓		
2	ในชีวิตประจำวันท่านเคยสนใจชีวิตของสุนัขจรจัดบ้างหรือไม่	✓		
3	เมื่อได้ดูผลงานสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมในที่นี้ ท่านมีความรู้สึกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		
4	ท่านรู้สึกว่าผลงานมีความสมจริง และให้ความรู้สึกสะท้อนใจมากน้อยแค่ไหน	✓		
5	เมื่อท่านชมงานนี้แล้ว ท่านยังเกิดความเห็นอกเห็นใจสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่	✓		
6	ในแง่ของเทคนิควิธีการ การใช้วัสดุอุปกรณ์ท่านคิดว่าจะมีความสมจริงเหมาะกับรูปแบบของชิ้นงานมากน้อยเพียงใด	✓		
7	ผลงานการสร้างสรรครูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสมนี้ให้คุณค่าและแรงบันดาลใจแก่ท่านมากน้อยเพียงใด	✓		

ส่วนที่ 3 คือ ความคิดต่อยอดของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากการได้รับชม

ผลงานการสร้างสรรค์รูปสุนัขจรจัดด้วยเทคนิคสื่อประสม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง ตามต้องการ

ข้อที่	รายการคำถาม	ผลการประเมิน		ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
1	เมื่อท่านชมงานศิลปะนี้แล้ว ทำให้ท่านนึกถึงปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆใช่หรือไม่	✓		
2	นอกจากชีวิตของสุนัขแล้ว งานศิลปะนี้ ทำให้ท่านนึกถึงชีวิตของมนุษย์ที่น่าสงสาร น่าเห็นใจในสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำมากนักน้อยเพียงใด	✓		
3	ท่านคิดว่าปัญหาสุนัขจรจัดเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมโดยรวมใช่หรือไม่	✓		
4	ท่านคิดว่า สุนัขจรจัด เป็นข้อบ่งชี้หนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าสังคมนี้ต้องการการแก้ไข ปรับปรุงใช่หรือไม่	✓		
5	งานศิลปะนี้ ได้ทำให้ท่านรู้สึกใส่ใจในเรื่องราวของสังคมมากขึ้นหรือไม่	✓		

ลงชื่อ.....เมธาม คุปต์สุระเมิน

(.....เมธาม คุปต์สุระเมิน.....)

ตำแหน่ง.....พนักงานอาสาสมัคร.....

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายพิเศษ โปพิศ Mr. Piset Popis
วัน เดือน ปี เกิด	22 กันยายน 2513
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูชำนาญการ
หน่วยงาน	วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
สถานที่ติดต่อ	16/13 หมู่ 4 ถ.มัลย์แมน ต.รั้วใหญ่ อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000
โทรศัพท์เคลื่อนที่	085-4052567
วุฒิการศึกษา	ศิลปมหาบัณฑิต(จิตรกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผลงานวิจัยที่ผ่านมา	โครงการวิจัยงานสร้างสรรค์ศิลปกรรม “คนเสมือน” โครงการทุนอุดหนุนงานวิจัยสร้างสรรค์ ของบุคลากร ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี

ผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรม การแสดงงานและเกียรติประวัติ

- 2537 :รางวัลยอดเยี่ยม การประกวดศิลปกรรมต้านภัยเอดส์ (L'Art contre le Sida)
:รางวัลเกียรติบัตรศิลปกรรม
บริษัทฟิลลิปมอริส จำกัด
- 2543 :แสดงเดี่ยวศิลปกรรมชุด นายสมชาย นามสกุลคนเมือง
สเปซ คอนเทมพอราเรียร์ อาร์ต กรุงเทพฯ
- 2544 :แสดงเดี่ยวศิลปกรรมชุด เรื่องหมา หมา หอสมุด
มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
- 2546 :แสดงเดี่ยวศิลปกรรมชุด มอหาคึกคัก วิทยาลัยช่างศิลป์
สุพรรณบุรี
- 2550 :แสดงเดี่ยวศิลปกรรมชุด “แต่ไอ้หมิ่นและมองเพื่อน” หอ
ศิลป์ร่วมสมัยอโยธยา พระนครศรีอยุธยา
- 2554 :แสดงเดี่ยวศิลปกรรม ชุด “คนเสมือน” ลานโพธิ์ ตลาดสามชุก
จ.สุพรรณบุรี
หอศิลปมัลลิแมน
วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี

ผลงานวิชาการ

- เขียนบทความ “เทคนิคในงานศิลปะ” ลงในวารสารวิทยาลัย
ช่างศิลป์สุพรรณบุรี (ช่วงปีพ.ศ. 2547 – พ.ศ. 2553)
- เป็นวิทยากรให้ความรู้ในวิชาศิลปะแก่นักเรียนในโรงเรียน
ต่างๆของจังหวัดสุพรรณบุรี และใกล้เคียง
- เป็นวิทยากรสอนศิลปะ ในรายการ สอนศิลป์ ไทยพีบีเอส
- เป็นผู้อบรมเชิงปฏิบัติการ แก่ครูผู้สอนวิชาศิลปะในโรงเรียน
ต่างๆของจังหวัดสุพรรณบุรี และใกล้เคียง
- เป็นวิทยากรให้ความรู้ทางศิลปะแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัด
สุพรรณบุรี